

STŘEDA 7. DUBNA 2010

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

(Zasedání bylo zahájeno ve 14:35)

1. Pokračování zasedání

Předseda. – Prohlašuji zasedání Evropského parlamentu přerušené ve čtvrtek 25. března 2010 za obnovené.

2. Prohlášení předsedy

Předseda. – Před deseti dny zahynuli v Moskvě v rukou teroristů další lidé. Bolest rodin obětí je i naší bolestí a doufáme, že ti, kdo jsou za tyto útoky zodpovědní, budou brzy nalezeni a souzeni. Evropský parlament tyto násilné činy odsuzuje a vždy odsuzoval.

Dnes si připomínáme 70 let od chvíle, kdy Stalin vydal příkaz k zastřelení více než 20 000 důstojníků polské armády. Byli to váleční zajatci, kteří byli drženi v zajetí po útoku SSSR na Polsko v září 1939. V minulém volebním období měli poslanci příležitost shlédnout film *Katyň*, který vypráví o katyňských událostech. Minulý pátek jej poprvé vysílal veřejnoprávní kanál ruské televize. Dnes, 7. dubna, polský předseda vlády a předseda vlády Ruské federace poprvé vzdávají čest obětem katyňského zločinu. Tento důležitý krok na cestě k polsko-ruskému usmíření a také k míru na východě je rovněž signálem pro celou Evropu a je další fází usmířování mezi západní a východní částí Evropy, které si všichni přejeme.

(Potlesk)

Chtěl bych vás také informovat, že Evropskou komisi bude na dnešním plenárním zasedání zastupovat pan Šefčovič. Pan Barroso se sám nemůže zúčastnit z vážných rodinných důvodů.

3. Schválení zápisu z předchozího zasedání

Předseda. – Zápis ze dne 25. března 2010 a dokumenty, které byly na tomto zasedání přijaty, jsou k dispozici k nahlédnutí. Zápis již byl schválen.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – *(IT)* Pane předsedo, připomenul jste oběti útoků v Rusku.

Teprve nedávno se odehrály teroristické útoky také v Iráku, Afghánistánu a Pákistánu, zemích, jež leží mimo Evropskou unii stejně jako Rusko. Musíme mít na paměti i tyto oběti.

Předseda. – Souhlasím s vámi, pane Speroni. Máte pravdu. Při těchto úvodních slovech se zde v Parlamentu zabýváme takovými událostmi bez ohledu na to, kde k nim došlo. S velkou bolestí si oběti připomínáme. Soucítíme i s rodinami a přáteli obětí, a rovněž se zeměmi, kde se událost odehrála. Toto byl však výjimečný případ, neboť v Rusku samotném k něčemu takovému dlouho nedošlo. A proto jsem o této věci hovořil. Máte však naprostou pravdu, pane Speroni. Neměli bychom zapomínat, že k dalším podobným velmi skličujícím událostem dochází ve světě každý týden. Z toho důvodu je naše politická práce v Evropě, v Evropské unii, tak důležitá, a my můžeme být tedy rádi, že v Evropě bylo možné řadu těchto problémů, ačkoli stále ještě ne všechny, vyřešit. Děkuji vám, pane Speroni, že jste mne upozornil na důležitost této otázky. Děkuji mnohokrát.

4. Závěry ze zasedání Evropské rady (25.–26. června 2010) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o závěrech Evropské rady ve dnech 25.–26. března 2010.

Herman Van Rompuy, předseda Evropské rady. – Pane předsedo, vážení poslanci, kolegové, dnes vás informuji o prvním oficiálním zasedání Evropské rady, jemuž jsem měl tu čest předsedat.

Jak víte, na programu této schůze byla naše hospodářská strategie pro Evropu 2020 a také naše strategie pro mezinárodní jednání o změně klimatu. Tento program byl doplněn – v průběhu dvou měsíců již podruhé – s ohledem na otázky vyžadující rychlá řešení. Ty se týkaly situace v Řecku a souvisejících problémů eurozóny. Dovolte mi začít posledně jmenovaným bodem.

Jakým způsobem, za jakých podmínek a kdo by měl řecké vládě poskytnout pomoc v případě, že se to ukáže jako nezbytné, – to bylo téma, o kterém se v Evropské radě hodně diskutovalo. V době, která předcházela našemu zasedání, se tam objevovaly názory, které byly navzájem skutečně velmi odlišné. V historii Unie to pochopitelně není nic neobvyklého a už vůbec ne, když je ve hře tolik – ale klíčové je, že jsme dospěli ke shodě. Schopnost Unie nalézat kompromis zůstává nedotčena. Je to jeden ze základů našeho fungování.

K vytvoření podmínek pro nalezení kompromisu, jenž by byl přijatelný pro všechny členské státy, přispělo v tomto případě velké množství mých dvoustranných schůzek s představiteli členských států, závěry ze setkání ministrů eurozóny dne 15. března, návrhy na poskytnutí půjček členskými státy, které předložila Komise, a intenzivní jednání probíhající mezi Francií a Německem.

Svolal jsem a řídil schůzku představitelů států a vlád zemí eurozóny; předložil jsem jim při ní návrh prohlášení, které bylo po dílčích úpravách jednomyslně přijato.

Evropská rada prodiskutovala ty části textu, za něž je odpovědná, a schválila je. Souhlasila i Evropská centrální banka.

V prohlášení jsme znovu zdůraznili, že všichni členové eurozóny musí provádět šetrné politiky v souladu se schválenými pravidly a měli by si uvědomovat svou sdílenou odpovědnost za zajištění hospodářské a finanční stability tohoto regionu.

Plně podporujeme úsilí představitelů řecké vlády a vítáme další opatření oznámená 3. března, jež budou dostačovat k tomu, aby byly zajištěny cíle rozpočtu na rok 2010. Tato opatření požadovala Evropská rada na svém neformálním zasedání dne 11. února.

Na základě mechanismu solidarity, který jsme uplatnili, jsme připraveni zasáhnout, pokud by se financování ze strany trhu ukázalo jako nedostačující, a poskytnout pomoc prostřednictvím dvoustranných půjček členských států eurozóny poskytovaných pod taktovkou EU ve spolupráci s Mezinárodním měnovým fondem.

Mechanismus je v souladu se Smlouvami a těší se obecnému konsenzu členských států, Komise a Evropské centrální banky. V důsledku nebylo vůbec nutné, aby řecká vláda o finanční pomoc jakkoli požádala, my ovšem budeme vývoj v této věci i nadále velmi pečlivě sledovat.

Dovolte mi podotknout, že účast MMF zpočátku vzbuzovala určité obavy, neboť by se přece jen mohla zdát jako vnější pomoc eurozóně, která si neumí své vnitřní problémy vyřešit sama. Po důkladném zhodnocení však převážil názor, že Mezinárodní měnový fond je koneckonců z velké části financován z evropských peněz, proč by tedy evropské země neměly využít jeho možnosti? Mezinárodní měnový fond jsme vytvořili a financovali právě za tímto účelem, nemělo by tedy smysl tento fond a jeho odborné expertizy nevyužít. Úzká spolupráce s MMF se tudíž ukázala jako přijatelná, ovšemže v rámci operací s převahou dvoustranných půjček mezi státy eurozóny.

Řada připomínek zazněla i ke dvěma dalším aspektům tohoto prohlášení.

Prvním prohlášením bylo to, že Evropská rada si chce vzít z krize ponaučení. Proto vytvořila pracovní skupinu pod mou záštitou. Tato pracovní skupina bude ustavena v úzké spolupráci s Komisí a jejími členy budou zástupci členských států, rotujícího předsednictví a Evropské centrální banky. Své závěry předloží do konce tohoto roku. Konečná politická rozhodnutí bude přijímat Evropská rada. Chci této práci věnovat velkou pozornost. Případ Řecka upozornil na nedostatky současného mechanismu dohledu nad veřejnými financemi v zemích eurozóny. Musíme přezkoumat všechny možné způsoby, jak obnovit fiskální disciplínu, a navrhnout rámec pro řešení krize. Zásadní význam má posílení našich mechanismů. To, které právní předpisy budou případně vyžadovat změnu, je otevřenou otázkou, již je třeba prověřit, přičemž nesmíme zapomínat na odlišné postupy, které mohou být při změně jednotlivých právních nástrojů nutné.

Pracovní skupina se musí vypořádat se dvěma aspekty problému, který současná krize odhalila: odpovědností – jak zamezit opakování takové rozpočtové nekázně v budoucnu – a solidaritou – jak se vyhnout improvizování a mít stanoven postup, který se použije v případě, že by se taková krize v členských státech opakovala.

Případ Řecka současně upozornil na to, že je potřeba zohlednit odlišnosti hospodářské soutěže uvnitř eurozóny a v rámci Unie; na toto téma už jsme začali diskutovat a budeme v tom pokračovat v červnu, protože se jedná o aspekt hospodářství eurozóny, jemuž jsme nevěnovali dostatečnou pozornost. Nebudeme-li podporovat větší hospodářskou soudržnost, ohrozíme jednotnou měnu a jednotný trh. Tato diskuse má zásadní význam. Rozpočtová disciplína není dostatečná. A za rozpočtovými problémy musíme hledat problémy hospodářské.

Druhým projednávaným bodem, který vyvolal komentáře, byl odstavec, v němž jsme se zavázali, že „budeme podporovat úzkou koordinaci hospodářských politik v Evropě. Chápeme, že Evropská rada musí zlepšit hospodářskou správu Evropské unie, a v tomto směru navrhujeme posílení její role v oblasti hospodářské koordinace a definování strategie růstu Evropské unie.“

Někteří poukazovali na skutečnost, že francouzské znění uvádí „*gouvernement économique*“ namísto „správa“. Rád bych v tomto případě velmi jasně řekl, že není žádný rozdíl v tom, čeho se snažíme dosáhnout. Chceme plně využít Evropskou radu jako orgán, na jehož půdě můžeme koordinovat unijní a stejně tak vnitrostátní nástroje ke zlepšení našeho hospodářského výkonu. Evropská rada v rámci Evropské unie nepředstavuje ani výkonnou ani zákonodárnou moc. Posláním Evropské rady je v souladu se Smlouvou podnítit a vést politické směřování Unie. To platí i pro hospodářskou politiku. A to je skutečně to, na co se hlavní část zasedání Evropské rady poté, kdy jsme obrátili svou pozornost na otázku strategie Evropa 2020, zaměřovala.

Zde mohu oznámit, že se nám trvale daří dosahovat pokroku, v němž budeme chtít pokračovat i na červnovém zasedání Evropské rady. Na základě návrhu Evropské komise – a na tomto místě bych rád vzdal hold práci předsedy Barrosa – se nám již podařilo stanovit pět klíčových cílů, na něž by se mělo soustředit naše další úsilí.

Zprvė dosáhnout míry zaměstnanosti alespoň 75 %, a to zejména prostřednictvím větší účasti mladých lidí, starších pracovníků, pracovníků s nízkou kvalifikací a také lepší integrací legálních migrantů.

Zadruhé je to zlepšení podmínek pro výzkum a vývoj, zejména s tím cílem, aby veřejné a soukromé investice do tohoto sektoru dosahovaly celkem alespoň 3 % HDP.

Zatřetí bude nutné znovu potvrdit a prosazovat cíle, ke kterým jsme se již zavázali do roku 2020 v oblasti klimatu, a začlenit tyto cíle do naší hospodářské strategie.

Začtvrté budeme chtít zlepšit úroveň vzdělání, jmenovitě snahou o snižování podílu těch, kdo ukončí studium předčasně, a zvyšováním podílu obyvatel, kteří dokončili terciární vzdělání či vzdělání terciárnímu vzdělání rovnocenné.

A konečně za páté je to podpora sociálního začleňování, zejména prostřednictvím snižování chudoby.

Bude potřeba učinit více práce na těchto cílech, a to za pomoci odpovídajících ukazatelů – a členské státy nyní musí stanovit své vnitrostátní cíle, které se budou lišit v závislosti na situaci v jednotlivých státech. Některé z těchto cílů jsou promítnuty do právních předpisů EU, zatímco jiné sice tuto regulační povahu nemají, ale představují společné úsilí, kterého lze dosáhnout kombinací různých opatření na vnitrostátní úrovni a úrovni EU.

Určitou diskusi vyvolaly dva posledně jmenované z těchto pěti cílů – vzdělávání a sociální začlenění. Ty samozřejmě představují dva klíčové aspekty toho, co bylo nazýváno „evropským modelem“ společnosti, kdy tržní síly jsou usměrňovány sociálním zapojením a ovšem také uvědomělým vztahem k životnímu prostředí. Jak však někteří upozornili, vzdělání je odpovědností jednotlivých států, či – jak je tomu v řadě států – spadá do odpovědnosti úrovně regionální či nižší než vnitrostátní. Tak tomu je – a nikdo nemá v úmyslu na tom cokoli měnit. Představuje to ve skutečnosti potřebu na všech úrovních řízení spolupracovat na společné strategii, kde každý přebírá odpovědnost za svůj podíl na společném úsilí.

Pokud jde o sociální začleňování a snižování chudoby, někteří v diskusi uváděli, že je to důsledek, nikoli prostředek. To bude výsledek našeho usilování, nikoli nástroj. Ačkoli plně chápou to, že sociální začleňování je odpovědností Unie podle Lisabonské smlouvy, současně je to také klíčový nástroj pro zlepšování naší celkové hospodářské výkonnosti i pro zajištění podpory veřejnosti tomu, čeho chceme dosáhnout. Oblast odpovídá upřímné snaze lidí o spravedlnost v našem hospodářství. Opomíjíme ji ke svému vlastnímu nebezpečí.

Kromě stanovení těchto pěti cílů – na nichž bude nutné dále pracovat – Evropská rada zdůraznila, že posilování finanční regulace a dohledu je nutné urychlit, a to jak v rámci Unie, kde má před sebou, co se týče finanční

regulace, důležitou práci Parlament, tak na půdě mezinárodních fór, jako je G-20, a to za účelem zajištění rovných podmínek na trhu na celosvětové úrovni.

Je nutné dosáhnout pokroku zejména v otázkách, jako jsou kapitálové požadavky, systémové instituce, finanční nástroje pro krizové řízení, zvýšení transparentnosti na trzích s deriváty, zvážení potenciálu zvláštních opatření týkajících se swapů úvěrového selhání v souvislosti se státním dluhem, a zavedení mezinárodně uznávaných zásad pro bonusy v odvětví finančních služeb. Komise zanedlouho předloží zprávu o možných nových zdrojích financování, jako je například celosvětové zdanění finančních transakcí či bank. Musíme nalézat řešení konkrétních problémů, s nimiž se nám podaří zamezit opakování finanční krize, ale i proto, abychom reagovali na morální hazard, který byl její příčinou.

Diskuse v Evropské radě pokračovala jednáním o změně klimatu a o tom, na co se nyní po konferenci v Kodani zaměřit. Celosvětový a důsledný soulad právních předpisů je i nadále jediným účinným způsobem, jak dosáhnout dohodnutého cíle udržet zvýšení světové teploty pod hranicí 2° C. Shodli jsme se na tom, že v mezinárodních jednáních budeme i nadále postupovat cílevědomě a konstruktivně, a rovněž na tom, že bychom měli v návaznosti na kodaňskou dohodu pokračovat postupným přístupem. Slib, který jsme učinili ohledně snižování emisí, k dosažení klíčového cíle 2° C nestačí. Jednání potřebují novou dynamiku. Na příštím zasedání v Bonnu by měl vzniknout plán nebytných kroků, který posune jednání kupředu. Konference COP 2 v Cancúnu musí přinést konkrétní výsledky a musí odstranit stávající mezery. Unie a její členské státy budou realizovat přijatý závazek poskytnout v období 2010–2012 každý rok 2,4 miliardy EUR na financování rychlého zahájení a i nadále jsme odhodláni společně mobilizovat do roku 2020 100 miliard EUR ročně na pomoc rozvojovým zemím v boji proti změně klimatu.

Vedli jsme v této souvislosti diskusi o tom, jak jednat s klíčovými partnery ve světě. Zahájila ji místopředsedkyně Komise a vysoká představitelka Catherine Ashtonová, jejíž výstižná analýza se dočkala vřelého přijetí.

Diskuse o těchto otázkách nejen na půdě Spojených národů, ale i v rámci jiných uskupení povede k vytvoření síly nezbytné k tomu, aby opatření byla spuštěna. Ovšemže budeme pokračovat i v naší vnitřní práci. Evropská rada bude vést aktivní diskusi o energetické politice a o tom, jak směřovat k účinnému nízkouhlíkovému hospodářství, a bude při tom pracovat se všemi hledisky této problematiky, včetně zabezpečení dodávek.

Pane předsedo, vážení poslanci, na závěr bych rád uvedl, že Evropská rada učinila podstatný pokrok a vyhnula se konkrétním překážkám, které by nás mohly podstatně vzdálit od našich cílů.

Co se týče mé role v tomto procesu, někteří překvapivě naznačili, že jsem se účastnil jen jako divák, zatímco jiní mne vinili z toho, že jsem si diktátorsky uzurpoval moc. Rád bych vás ujistil, že ani jedno z toho není pravda. Stálý předseda Evropské rady musí být mediátorem a napomáhat nalezení konsenzu v rámci instituce, jejíž fungování je možné, jen pokud nalezne nezbytné a dostatečně ambiciózní kompromisy.

Myslel jsem si, že můj začátek ve funkci předsedy Evropské rady bude snazší. Nadcházející dva roky budou náročné. Jsem si plně vědom, že nejhorší recese je sice za námi, problémy však ne.

Účinně jsme reagovali na prvotní finanční krizi, často je však obtížnější zachovat si jednotu a jednat poté, kdy se bouře přežene. To znamená, že v příštích dvou letech nepřípadá v úvahu žádný „běžný provoz“. A bude tomu tak i v případě Evropského parlamentu.

Maroš Šefčovič, místopředseda Komise. – Pane předsedo, na programu Evropské rady byly minulý měsíc velmi důležité záležitosti, jimiž se Rada musela zabývat za mimořádně náročných okolností. Po intenzivní a seriózní diskusi se Rada nejen shodla na podstatě návrhů Komise pro strategii Evropa 2020 pro růst a zaměstnanost, ale rozhodla i o mechanismu zajištění finanční stability v eurozóně, jež umožní v případě, že vyvstane potřeba, poskytnout finanční pomoc Řecku.

Ale budme upřímní. Nebylo příliš mnoho těch, kdo očekávali takový výsledek. Vzhledem k tomu, co je v tomto případě v sázce, panovaly v jednotlivých státech až do okamžiku zahájení zasedání Evropské rady velmi rozdílné názory, a to jak o krátkodobé otázce mechanismu finanční stability, tak o střednědobé otázce strategie Evropa 2020. Chtěl bych stručně vysvětlit, jak bylo nalezeno řešení a co to znamená z pohledu Komise. Nejprve budu hovořit o mechanismu finanční stability a pak se vyjádřím ke strategii Evropa 2020.

Pokud jde o mechanismus finanční stability, je pravda, že se vydáváme na neprobádané území. Budme však upřímní i o dalším důležitém bodu. Bylo sice třeba stanovit rámec pro novou reakci na novou výzvu, ale zároveň bylo nemyslitelné, abychom nereagovali. Otázkou nebylo, zda budeme reagovat. Otázkou bylo, jaká by odpověď mohla a měla být. Jak jsem již podotkl, panovaly v tomto ohledu mezi členskými státy na

počátku neshody. Před zasedáním probíhala nějaký čas diskuse, nedospěla však k žádnému závěru – a to ani v obecné rovině, ani ohledně konkrétních prvků mechanismu.

To je důvod, proč se ujala Komise, a konkrétně předseda Barroso a komisař Rehn, iniciativy kombinující přístup usilující o nalezení konsenzu a iniciativy vyvíjené v zájmu veřejnosti, aby napomohla členským státům vrátit se svorně k tomu, co je jejich společným zájmem. Komise na jednu stranu po celou dobu na vytváření odpovídajícího mechanismu velmi aktivně spolupracovala s členskými státy eurozóny. Zejména se snažila zajistit, aby jakýkoliv mechanismus byl zasazen do kontextu Společenství. Na druhou stranu Komise deset dnů před zasedáním Evropské rady opakovaně vyvíjela tlak na to, aby bylo při jednáních přijato rozhodnutí o takovém mechanismu, který by byl založen na těchto dvou klíčových zásadách: na stabilitě a také na solidaritě. Jestli si vzpomínáte na naši diskusi před zasedáním Evropské rady, tyto dvě zásady jste všichni požadovali.

Všichni víte, že k dosažení řešení, které by bylo obecně přijatelné, bylo zapotřebí soustavné práce a složitých jednání. Návrh je v podstatě založen na mechanismu eurozóny – jak je toho zastáncem Komise – a současně umožňuje účast MMF. A tak máme před sebou funkční mechanismus, který je připraven k použití. Je to prozíravá bezpečnostní síť. Je nutná a my ji nyní máme.

Komise je s konečnou podobou mechanismu spokojená. Nemusí být dokonalý. Je jisté, že nemá obdoby, ačkoli je vytvořen zcela v souladu se Smlouvami. A všechny jeho klíčové rysy si uchovávají základní směr Unie. Orgány nyní sehrávají úlohu v tom, aby byl celý mechanismus spuštěn. Byly podniknuty příslušné kroky v tom směru, aby byl v rámci eurozóny zapojen MMF.

Současně Evropská rada oznámila vytvoření pracovní skupiny, která by se mechanismy řešení krizí tohoto druhu zabývala podrobněji. Její zvláštní formát je odůvodněn její komplexní oblastí působnosti, vycházející z dlouhodobé perspektivy, čímž se zajistí široká diskuse o všech možných cestách, nevylučuje ani případné změny Smluv. Taková zásadní diskuse je pochopitelně důležitá, a proto Komise již letos na jaře předloží opatření ke zlepšení koordinace v zemích eurozóny. K diskusi o těchto věcech využijeme nové příležitosti, které nám už otevírá Lisabonská smlouva. Komise velmi dobře ví, že Parlament sdílí její názor, že je mnohem lepší předjímat potřebnost koordinace včas a mít k dispozici správné mechanismy v okamžiku, kdy vyvstane jejich potřeba.

Nyní se dostávám k druhému tématu – strategii Evropa 2020. Již jsme hovořili o tom, že je nutné jednat rychle, že je nutné vyburcovat společnost ke změně našeho přístupu a že EU má v dosažení účinné transformace našeho hospodářství klíčovou úlohu.

Dosažení výsledku je třeba věnovat společné úsilí všech zúčastněných subjektů. Všichni víme, že silné jasné impulsy poskytují společnosti bod, k němuž se může upínat, a proto jsou navrhované konkrétní cíle a pružné iniciativy pro tyto strategie tak důležité. Jsou důkazem vašeho společného evropského cíle a vymezují podstatu, na jejímž základě lze formovat společné úsilí. Víme, že pokud se nám jich společně podaří dosáhnout, Evropa zvýší svou konkurenční výhodu, zachová si svůj způsob žití a posílí svou pozici na mezinárodní scéně. Proto je současně velmi důležité zdůraznit, že to bude zkouška připravenosti členských států zavázat se k vnitrostátním opatřením ke splnění společných cílů.

Po tomto zasedání Evropské rady máme nyní k dispozici přesná schválená čísla pro zaměstnanost, výzkum a vývoj, a rovněž pro klima a energetiku. Komise si rovněž myslí, že tomu tak bude i v případě vzdělávání a že se můžeme spoléhat na to, že budou v tomto ohledu stanoveny konkrétní cíle v souladu s tím, co Komise navrhla – doufejme už v červnu.

Rád bych se zmínil o cíli, o němž proběhla zvlášť intenzivní diskuse – mám na mysli opatření proti chudobě. Jak víte, řada členských států je stále přesvědčena, že stanovit cíl v oblasti boje proti chudobě je úkolem Unie. Je také zcela jasné, jaký je názor Komise v této věci.

Zaprvé každý, kdo si přečetl ustanovení Smlouvy o sociální politice, ví, že je naprosto nesprávné tvrdit, že by tato věc měla být vyhrazena pouze členským státům.

Zadruhé Komise odmítá návrhy, aby v této oblasti nebyl stanoven žádný významný cíl. Budeme i nadále zdokonalovat jasný a metodicky správný postup, jímž jsme se vydali. Komise je přesvědčena, že je možné dosáhnout v této otázce konsenzu do června.

Zatřetí musíme mít stále na paměti riziko, že by Unie mohla být vnímána tak, že se více zajímá o banky a podniky než o pracovníky a rodiny. Komise chce dát jasně najevo, že tomu tak není. Cíl v boji proti chudobě by byl jasným signálem, že EU poskytuje příležitosti všem členům společnosti, i těm nejvíce marginalizovaným

a nejzranitelnějším. A jak Komise opakovaně uvedla, samotnou politikou zaměstnanosti chudobu vyřešit nelze. Politika zaměstnanosti má dalekosáhlý význam, nikdy však nemůže postihnout všechny vrstvy společnosti. Co například děti? Jak zacházíme s důchodci? Jaký typ řešení hledáme pro marginalizované skupiny obyvatel?

Proto vás mohu ujistit, že Komise bude i nadále vyvíjet tlak, aby zůstal boj proti chudobě nejvyšší prioritou. Přitom budeme samozřejmě respektovat rozdělení pravomocí, jak je zakotveno ve Smlouvách. Všechny naše vlaškové iniciativy jsou koncipovány jako opatření na úrovni EU doplňující opatření ze strany členských států. Evropa 2020 není činností na jedné úrovni na úkor jiných. Je to práce na tom, aby všechny úrovně pracovaly kvalitně a spolu jako jeden celek.

V příštích několika měsících se diskuse více zaměří na úroveň členských států, kdy budou cíle EU převedeny na vnitrostátní úroveň. Rád bych vás požádal, abyste se této diskuse plně účastnili, s vysvětlením, že se nejedná o centrálně stanovený diktát. Je to věc společného přístupu ke společným problémům a tvůrčího přístupu k využití evropského rozměru pro povzbuzení členských států k tomu, aby alespoň trochu zvýšily své úsilí o reformu svého hospodářství.

Na závěr jen několik slov k tomu, o čem jsme diskutovali na zasedání Evropské rady.

V průběhu večere diskutovala Evropská rada na základě úvodního projevu předsedy Barrosa o nadcházejícím summitu G-20. Jak víte, ne všechny státy mají v G-20 svého zástupce. Komise vystupuje, a bude tomu tak i nadále, jako zástupce společných evropských zájmů. Nyní, v době, kdy opadají bezprostřední důsledky finanční krize, stojí G-20 před úkolem zachovat si své odhodlání ke společnému přístupu k politickým otázkám, jež je potřeba řešit, chce-li svět vystoupit z krize jako lepší.

Podle názoru Komise musí být Evropská unie i nadále hnací silou změny. Nadcházející summit v Torontu musí přinést jasný vzkaz ze strany G-20 v otázce únikové strategie na podporu obnovy – na níž se budou podílet všechny významné ekonomiky. Měl by také znovu zdůraznit, že by velkým posílením pro světové hospodářství bylo uzavření kola z Dohy. A co je nejdůležitější, musí usilovat o reformu finančního trhu: musíme vyvíjet trvalý tlak na naše mezinárodní partnery s cílem zajistit včasné a důsledné provádění závazků G-20.

V této souvislosti bylo zdůrazněno, že náš vzkaz bude nejsilnější, pokud my budeme moci prohlásit, že EU svůj úkol splnila. Proto by mělo být naším cílem, abychom před summitem v Torontu dosáhli o dosud nevyřešených klíčových otázkách regulace finančních služeb, konkrétně se jedná o správce alternativních investičních fondů a bankovní kapitál, známou směrnici o kapitálových požadavcích III, nějaké dohody. A je samozřejmě nutné schválit balíček o dohledu, aby orgány mohly od roku 2011 fungovat. Nad tím, že Rada navrhla omezit pravomoci orgánů a ohrozila takto jejich účinnost, Komise nikdy neskrývala své zklamání. Nyní během procesu vaší diskuse o tomto balíčku máme prostor, abychom si jej společně ještě jednou promysleli, a to i s ohledem na zkušenosti několika posledních měsíců.

Předseda Barroso se zabýval rovněž břemenem týkajícím se zlepšení stavu bank a znovu potvrdil sympatie Komise k novým nástrojům, zejména ke zdanění bank, které by bylo možné využít pro projekty z fondů obnovy. Hovořil i o derivátech, zejména o problému nekrytých swapů úvěrového selhání v souvislosti se státními dluhopisy. Zdůraznil, že Komise se tímto problémem podrobně zabývá a zvažuje, jaký význam by měla nová opatření pro krátkodobý prodej kromě strukturální reformy trhů s deriváty, kterou již prosazujeme prostřednictvím právních předpisů, které vám předložíme v červnu a ke konci tohoto roku.

Evropská rada věnovala pozornost i otázce změny klimatu a podpořila hlavní body uvedené ve sdělení Komise. Členské státy souhlasily s tím, že je to i nadále skutečná priorita z celého našeho seznamu dalších výzev. Znamená to, že musíme mezinárodní úsilí udržet v pohybu – a to, jak víte, nemusí být vždy snadné. Máme však dobrý odrazový můstek. Můžeme se podívat na dobré výsledky, které máme za sebou uvnitř EU. A Evropská rada potvrdila závazek EU poskytnout finanční prostředky na rychlé zahájení za účelem pomoci rozvojovým zemím.

Nyní potřebujeme rozhodnost a vytrvalost. Rozhodnost vystoupit a dosáhnout své věci za pomoci světových partnerů a vysvětlit přitom, proč nemůžeme své ambice pustit ze zřetele. Komise uznává, že Parlament již prokázal svou vůli v tomto úsilí. Jak víte, začala moje kolegyně komisařka Connie Hedegaardová již rozvíjet program v této oblasti.

Naše úsilí o dosažení účinné mezinárodní dohody, budou-li i další klíčoví aktéři připraveni se podílet, musí být soudržné. Potřebujeme upevnit pokrok dosažený kodaňskou dohodou.

Komise vytvořila pro toto zasedání Evropské rady, první oficiální zasedání pod úspěšným vedením stálého předsedy Evropské rady Hermana van Rompuye, celkem významné vstupy. Rád bych panu Rompuyovi poblahopřál k úspěšnému kormidlování v nelehkých vodách a za složitých okolností.

Těšíme se na to, že nadcházející měsíce, zejména před příštím zasedáním Evropské rady v červnu, přinesou intenzivní spolupráci s vámi, poslanci tohoto Parlamentu, a španělským předsednictvím v rámci různých složení Rady. Tato práce musí vytyčit směr, aby byla dynamická a soustředěná Evropské unie připravená vyhovět výzvám následujícího desetiletí.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE. – (NL) Pane předsedo, pane předsedo Van Rompuyi, pane místopředsedo Komise Šefčoviči, hlavním tématem zasedání Evropské rady byly problémy eurozóny a strategie EU 2020, jejímž cílem je vrátit Evropu na cestu růstu a pracovních míst pro naše občany. Všechny hlavy států a vlád se shodly na posílení struktury evropské hospodářské správy a zavázaly se k užší koordinaci hospodářské politiky v Evropě. To se zdá být slibné. V důsledku by se mohlo jednat i o historický mezník evropské integrace, ale v současnosti je to velice slibné. Klíčové v tomto ohledu bude, jakým směrem se bude celá věc vyvíjet v příštích měsících a letech. Koneckonců, jak vědí všichni naši občané v Evropské unii, sliby se nepočítají. Jediná věc, která občany zajímá, jsou výsledky.

Pane předsedo Van Rompuyi, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bych vám ráda vyjádřila uznání za vaše odhodlání. Jako první stálý předseda Evropské rady jste se musel vypořádat s těžkým začátkem a jste to vy, kdo má před sebou těžký úkol dále měnit Evropskou radu v orgán, který bude skutečně politicky zavázán k hospodářské správě Evropské unie. Proto s nadějí očekáváme váš výkon a výsledky vaší pracovní skupiny a jsme přesvědčeni, že vám vaše odhodlání a vaše vytrvalost dodají potřebnou sílu. Tomuto úkolu přikládáme zásadní význam, a rozhodnost a energičnost jsou skutečně nezbytné. Proto vás vyzývám, abyste přicházel i do této sněmovny a diskutoval s námi o výsledcích pracovní skupiny, abychom v plné míře otevřeli diskusi na toto téma. Jedná se o obrovský úkol, a proto je tak důležité, abyste spolupracoval s Evropskou komisí a také s Evropským parlamentem, který zastupuje občany Evropské unie.

Očekáváme, že budete oba plně respektovat naši institucionální úlohu a aktivně nás zapojíte do dění, a to nejen ex post, ale i předem, při vytváření návrhů. Například naše skupina PPE očekává návrhy Evropské komise ohledně větší koordinace v otázkách měnové politiky. Skupina přikládá v tomto ohledu značnou váhu zpřísnění rozpočtových pravidel v rámci Paktu o stabilitě a růstu a posílení jejich preventivního účinku. Očekáváme rovněž, že v dalším vývoji strategie EU 2020 bude také velmi aktivní úlohu hrát Evropská komise. Vyzýváme Komisi, aby plně využila nástroje, které jí poskytuje Lisabonská smlouva, zejména pro posuzování úsilí členských států v této oblasti. Koneckonců skupině PPE i ostatním skupinám v této sněmovně je zcela zřejmé, že otevřená metoda koordinace by měla otevřít cestu závazným příslibům a správné kombinaci pozitivních pobídek a případně i sankcí, a my očekáváme, že ani jeden z vás nebude otálet s předložením přesvědčivých návrhů.

A na závěr k otázce Řecka – předseda naší skupiny pan Daul Radu pochválil za rozhodnutí týkající se nového mechanismu pomoci pro Řecko, bude-li nezbytná, za účasti Mezinárodního měnového fondu. Je jen správné, že jádrem tohoto plánu jsou solidarita a odpovědnost. Situace je však ještě stále znepokojivá, a proto bych chtěla znovu připomenout, že solidarita se týká obou stran. Řecko bude muset dohodami dát najevo skutečné provádění svých reformních plánů. Dokáže Řecko obnovit důvěru na svých finančních trzích? To bude pro řešení krize mimořádně důležité.

Hannes Swoboda, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, rád bych na úvod poděkoval panu Van Rompuyovi za jeho intenzivní komunikaci s Parlamentem, což je dobrou známkou jeho osobního nasazení. To, co jste musel Parlamentu říci – myslím ohledně rozhodnutí Rady, nikoli vás samotného – je pro nás hlubokým zklamáním. Podívejme se v prvé řadě na Řecko. S ohledem na to, co se píše v médiích, například v *International Herald Tribune*, je zcela na místě říci, že pokud Řecko nebude plnit přísné podmínky MMF, nebude se u MMF těšit důvěry. Je to v rukou Rady. Pan Bini Smaghi – tedy někdo, kdo zastupuje Evropskou centrální banku – říká, že z jeho pohledu je demokratičtější řešit problémy prostřednictvím užší spolupráce v Evropě než za pomoci technokratického orgánu, jako je MMF.

Při pohledu na trh zjistíte, že na to došlo. Souhlasím s tím, že byla tato naše odpověď poněkud příznivější vůči euru, ale pokud jde o Řecko, situace se nezlepšila, ba naopak zhoršila. Signál, který vyslala Rada, příznivý není. Rada vždy ráda diskutovala a hovořila, ale návrhy odkládala. Je to jako byste se plavili na Titaniku, loď by narazila na ledovec a lidé po katastrofě řekli: „Dobře, vytvoříme pracovní skupinu, abychom zvážili, jak předcházet podobným střetům v budoucnosti,“ nebo: „Pojďme vést intenzivní diskusi o menu na příští týden.“ To není řešení. A Rada musí nalézat řešení. To ovšem není vaše chyba, je to chyba hlav států a vlád, které

nejsou připraveny začít pracovat na těchto řešeních a nejsou připraveny chopit se nových myšlenek – podobných například těm, jež byly předloženy evropskými sociálními demokraty – založeným na dvou pilířích, tedy konkrétně stabilitě, ale současně také solidaritě. Solidarita samozřejmě nezačíná teprve v okamžiku, kdy se něco pokazí – dobří přátelé se navzájem varují v době, kdy je vše v pořádku, ale počíná se to zhoršovat. Je proto nespravedlivé nyní, když jsme jej tolik let nečinně pozorovali a byli si dobře vědomi toho, že je něco špatně, s Řeckem takto zacházet a po dané události prohlásit, že „s naší solidaritou teď počítat nemůžete“. Z toho důvodu je výsledek zasedání Rady vůči Řecku zcela neuspokojivý.

Situace ohledně strategie Evropa 2020 je obdobná. Návrhy Komise mají sice své špatné, ale i dobré stránky. Nebyli jsme přímo nadšení, neboť jsme cítili, že některé prvky chybí. Co se Rada nyní chystá s Evropou 2020 učinit? Některé věci z ní vytrhává. Hovořil jste o pěti bodech, ale kontext – myšlenka, že Evropa 2020 bude znamenat, že se pozornost soustředí i na otázky hospodářské, sociální, environmentální, – ten se začíná ztrácet, nebo přinejmenším musíme konstatovat, že něco takového hrozí.

Když slyším – a pan místopředseda to potvrdil –, že se někteří představitelé států a vlád ptají: „Čeká se od nás, že se budeme angažovat v boji proti chudobě? Očekává se, že budeme proti chudobě bojovat?“, není se pak čemu divit, že chudoba a nerovnost v dnešní Evropě narůstají. Na druhé straně někteří tito představitelé říkají: „To se nás netýká.“ Jak se můžete podívat do očí občanům, když pro vás konkrétně sociální spravedlnost není klíčovou otázkou? Proto s vámi a s místopředsedou Komise souhlasím v tom, že pro nás musí i nadále být boj proti chudobě – ať už jsou kritéria jakákoli – a snižování chudoby hlavními cíli. Pro naši skupinu Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu je toto téma velmi důležité.

(Potlesk)

Pane Van Rompuy, zmínil jste, že to pro vás bylo první oficiální zasedání Evropské rady. V červnu vás čeká další zasedání. Přeji tomuto zasedání Evropské rady mnoho úspěchů. Nebude to snadné kvůli volbám v některých zemích, kde je bohužel možné reálně očekávat, že by se k moci mohly dostat strany, které nejsou příliš nakloněny úzké spolupráci v Evropě. Proto vám přeji vše nejlepší a doufám, že hlavy států a vlád vás příště nenechají na holičkách, jak tomu bylo v případě prvního zasedání. Pokud byste potřeboval pomoc a podporu, tato sněmovna – a zejména skupina Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu, za kterou hovořím, – jsou vám k dispozici. Dejme znovu šanci evropské myšlence.

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – Pane předsedo, mám dvě poznámky k zasedání Rady, které se uskutečnilo minulý měsíc. První se týká mechanismu, kterým Rada rozhodla o Řecku a o němž mám vážné pochybnosti. Rád bych se mýlil, domnívám se však, že tento mechanismus nemůže fungovat, a to z toho prostého důvodu, že se jedná o systém dvoustranných půjček a ne o evropské řešení, kdy by Evropská komise poskytla Řecku společnou jedinou půjčku, jak bylo původně zamýšleno.

(Potlesk)

Podíváte-li se na to, jak vypadá v současné době situace na trhu, je zcela zřejmé, že trh tomuto systému nedůvěřuje. A tento problém nezačal včera, ale už před týdnem. Již minulé pondělí – před týdnem – se problém týkal otázky řeckých dluhopisů, jejichž úroková míra se blížila 6 %. To je o 300 bazických bodů více, než je nejnižší úroková míra v Evropské unii, která činí 3 %. Vzhledem k tomu, že nyní probíhá v rámci Evropské unie mezi jednotlivými členskými státy diskuse o tom, jak vysoká úroková míra by měla odpovídat dvoustranným půjčkám, včera došlo k nárůstu na 400 bazických bodů, tedy 4 %.

Tak Řecku nepomůžeme. Řecko je povinno učinit nezbytná opatření, avšak nikoli za pomoci dvoustranných půjček. Tento mechanismus Řecku nepomáhá, naopak má pro něj v tuto chvíli škodlivé důsledky.

Je naprosto nezbytné, aby se Evropská komise co nejrychleji vrátila k původní myšlence evropské půjčky prostřednictvím Evropské komise. Pak se vám automaticky dostane nižší úrokové míry, než je dnes na trzích, neboť zde bude existovat záruka od Evropské komise a evropských orgánů. A to je jediná cesta, jak řecké vládě pomoci v tom, aby dosáhla svých cílů.

Řecko pochopitelně musí současně ukončit své vnitřní nepokoje. Jestliže panují odlišné názory v otázce zásahu Mezinárodního měnového fondu a budeme-li v těchto diskusích pokračovat, pak i úrokové míry automaticky vzrostou.

Zadruhé dnes již zdaleka nepotřebujeme jen mechanismus pro Řecko a další země. Potřebujeme odvážnou Evropskou komisi, která předloží balíček hospodářských a měnových reforem, a to co nejdříve. K tomu, abychom tyto problémy vyřešili, potřebujeme balíček takového významu, s jakým svého času přišel Jacques Delors, který vytvořil balíček evropské hospodářské a měnové unie nebo vnitřního trhu. To teď potřebujeme.

Potřebujeme odvážný balíček. A to může udělat pouze Evropská komise. Rada to nemůže udělat – a dokonce ani její předseda ne. Pouze Komise má právo na iniciativu a právě ona musí přijít s reálným balíčkem.

(Potlesk)

Moje skupina se domnívá, že je důležité, aby tento balíček obsahoval tři základní prvky. Zprvč vytvoření Evropského měnového fondu, který je naprosto nezbytný, to je myšlenka, se kterou přišel i pan Schaüble, německý ministr financí. Tento fond potřebujeme co možná nejrychleji, abychom zvýšili účinnost Paktu o stabilitě.

Druhou věcí, kterou potřebujeme co nejdříve, je, aby snížení úrokové míry platilo na evropském trhu s dluhopisy pro všechny země Evropské unie. Smyslem není potrestat největší zemi, kterou je Německo. Naopak, můžete mít systém, kdy Německo platí nižší úrokové míry než dnes, neboť můžeme evropskému trhu s dluhopisy v budoucnosti přiznat likvidní prémii. Technické prostředky k tomu již existují a dá se jich dosáhnout.

Třetí věcí, kterou potřebujeme, je odvážnější strategie 2020. Plně podporuji to, co řekla před několika okamžiky paní Wortmann-Koolová o tom, že potřebujeme silnější správu. Jen prostřednictvím otevřené metody koordinace naše cíle nenaplníme. Potřebujeme, jak to vyjádřila paní Wortmann-Koolová, metodu cukru a biče, kterou budou společně používat nejen členské státy, ale rovněž Komise.

Vážení kolegové, musíme se zamyslet nad jednou věcí. Pokud Komise v příštích měsících nepřijde s odpovídajícími kroky, aby zajistila odvážnější strategii 2020, co pak můžeme učinit my jako Parlament? Můžeme učinit následující: Parlament musí v nejbližších týdnech projednat hlavní směry hospodářských politik a vydat k nim své stanovisko. To vše je v pořádku. Když ale Rada nepředloží s podporou Komise směrou strategii 2020, nevidím pak žádný důvod, proč schvalovat tyto hlavní směry hospodářských politik. Prvořadý je odvážný návrh, který, jak doufám, bude předložen v červnu, a pak můžeme splnit svou povinnost a schválit tento odvážný přístup a hlavní směry hospodářských politik.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, musím souhlasit s tím, že když jsem poslouchala projev pana Van Rompuy, požádala jsem svého souseda pana Lambsdorffa, aby mne štípnul, neboť jsem měla pocit, že nejsem v realitě buďto já, nebo pan předseda Evropské rady. Říkám to proto, že z mého pohledu je jediným kladným výsledkem posledního summitu skutečnost, že bylo ukončeno nestoudné hašteření mezi Paříží, Berlínem a Bruslem – a také za účasti Evropské centrální banky – v souvislosti s otázkami, zdali bude Řecku vůbec poskytnuta nějaká pomoc, jak lze Řecku pomoci, zda je nutné vytvořit Evropský měnový fond a zda by měl, nebo neměl být přizván MMF. Výsledkem bylo handlování, které velmi trefně popsal pan Verhofstadt.

Nepochopila jsem ani to, jak můžete uvádět, že to, co bylo na summitu schváleno, již Řecku pomáhá, neboť úroková míra, kterou Řecko musí dnes platit – a to jsem si právě znovu ověřila – není 6, ale 7 %. Bezprostředně po rozhodnutí Rady úroková míra tedy stoupla. Skutečně nechápu, jak je možné lidem lhát do očí o evropské solidaritě, což se na zasedání Rady nepokrytě dělo.

Dále se domnívám, že byl Řecku vyslán velmi podivný podprahový signál, neboť to, co bylo popisováno na zasedání Rady a po jeho skončení, během summitu a po jeho skončení jako bezpečnostní síť, to ve skutečnosti vůbec není tím, za co se to vydává. Kdyby to byla síť, musela by něco unést. Pokud jde však o Řecko, výsledkem jednání bylo nakonec to, že se země musí dostat na samé dno a teprve potom jí bude Brusel ochoten skutečně pomoci. V Německu zavládlo po návratu kancléřky Merkelové z Bruselu přesvědčení, že jejím přáním bylo ukázat Řekům, jaké to je dostat se na samé dno, a že teprve pak jim bude ochotna skutečně pomoci. Získáváme dojem, že tento konkrétní příklad je spíše udělováním tvrdých lekcí, nejsme však přesvědčeni o tom, že metoda tvrdých lekcí může Evropské unii v tomto okamžiku pomoci.

(Potlesk)

Tento velmi negativní postoj k Řecku jde ruku v ruce s rozhodnutím neangažovat se v řešení řeckých problémů. Vše, co se od této chvíle bude odehrávat v souvislosti s rozpočtovou konsolidací či otázkami, které oblasti je nutné seškrtat s ohledem na veřejný dluh, jak zvýšit účinnost veřejných služeb, jak bojovat proti daňovým únikům, jak řešit korupci v Řecku, to je nyní ponecháno na MMF, neboť Brusel se angažovat odmítá. Podle mne není takový postup správný.

Ještě jednou si musíme jasně připomenout, jaké z řecké situace vyplývá ponaučení – jmenovitě to, že jsme postaveni tváří v tvář slabým místům ve Smlouvách, a především pak v Maastrichtské smlouvě. Pokud tato slabá místa analyzují, nemohu dospět k závěru, že bychom se měli shodnout na postupu neangažovat se

v této fázi. Naopak docházím k závěru, že větší vzájemná odpovědnost a větší solidarita musí být provázeny společnými zásahy. Zkrátka nastal čas – kromě toho, co pan Verhofstadt musel říci o evropských dluhopisech a mechanismech finanční podpory – kdy musíme hovořit o příštích reformních krocích. Pane Van Rompuy, pokud odsune vaše pracovní skupina – v Německu ji stále označujeme jako *Arbeitsgruppe* – tedy jako pracovní tým, což zní poněkud střídlivěji – tuto tolik potřebnou reformu do zapomnění, nelze podle mne očekávat nic jiného, než že po Řecku zachvátí krize celou Evropu. To, že musíme vzájemně a v mnohem větší míře koordinovat svoji hospodářskou politiku, svoji daňovou politiku, způsob, jakým budeme sestavovat veřejné rozpočty, zajišťovat konkurenceschopnost, je nevyhnutelné, stejně jako to, že musíme přijmout společnou odpovědnost. Summitu se však nic z toho nepodařilo zajistit, a kromě toho se mu podle mého názoru nepodařilo vymezit ani nejzákladnější opatření.

Co se týče Evropy 2020 – otázky klimatu – máme to, co by Connie Hedergaardová měla předložit v květnu v Bonnu, brát jako úspěch, či prohru? Má tam přijít s prázdnými rukama? Měla by s tím, co měla za úkol předložit, v Bonnu vůbec vystoupit? Je to trapné! Je to pro madam Ne – kancléřku Merkelovou – další příležitost, aby se předvedla svým štábem. Je tak trapné, aby společensko-politické cíle předložené panem Barosseem, které byly samy o sobě slabé, byly ještě dále rozřezávány Německem, tedy kancléřkou Merkelovou.

Proto z Německa přišlo tolik negativních ohlasů. Doslechla jsem se, že mnozí poslanci zatoužili po návratu Helmuta Kohla, když se to dozvěděli. Já musím říci, že k nim nepatřím. Mám na dobu Kohlovy vlády poněkud jiné vzpomínky a ani tehdy Evropa nebyla vším. Ráda bych, aby si evropské špičky uvědomily, že v dnešní době globalizace a světových krizí je nutné, aby se společné úsilí definitivně proměnilo ve společnou politiku.

Pane Verhofstadte, s radostí přijímám vaši výzvu k další práci na strategii Evropa 2020. Koneckonců na ní v této sněmovně dosud pracovaly výlučně jen tři skupiny.

Timothy Kirkhope, jménem skupiny ECR. – Pane předsedo, novinové titulky po zasedání Evropské rady ovládla řecká krize, na tomto zasedání však byly přijaty rovněž první důležité kroky v iniciativě Evropa 2020. Moje skupina ECR chce, aby eurozóna byla pro ty, kdo se rozhodli být jejími členy, prospěšná. Nyní je pro evropské hospodářství jako celek třeba, aby jakákoli nestabilita nepoškodila obchod a širší evropské hospodářství.

Pochopitelně ne všechny členské státy se již rozhodly se k jednotné měně připojit a některé tak ani nikdy neučiní. Současná krize ukazuje, proč mnozí včetně britské konzervativní strany odmítají členství v eurozóně s jednotnou univerzální povinnou úrokovou mírou a směnným kurzem daným podle kritérií, která vůbec nemusí souviset s vnitrostátní hospodářskou realitou. Současná krize nepochybně odhalila některé z problémů, které souvisí se současnou podobou eurozóny. Při řešení těchto problémů však nelze krizi zneužívat jako záminku k dalšímu rozšiřování pravomocí Evropské unie.

Již se však objevily nebezpečně lehkomyšlné názory, že je nutná hlubší evropská hospodářská správa. Taková centralizace moci v Bruselu není řešením a nelze ji přijmout. Řecko potřebuje naši podporu a povzbuzení, avšak žádat zahraniční daňové poplatníky, zejména ze zemí mimo eurozónu, aby tento účet zaplatili, je složité. Nakonec však problémy řeckého veřejného dluhu očividně mohou vyřešit jen Řekové sami, a my jim přejeme, aby se jejich snaha vyplatila a aby se jim podařilo najít cestu z krize.

Tím se dostávám k iniciativě Evropa 2020 – vítáme první vážné kroky Rady. Při řešení současné hospodářské a finanční krize nesmíme nikdy zapomínat, že jsme již před tím, než krize udeřila, čelili mimořádným hospodářským výzvám, jako je růst Číny a Dálného východu a naše prohlubující se nejistota v zásobování energií. Naše dlouhodobé hospodářské vyhlídky závisí na důkladné modernizaci evropského hospodářství, abychom byli schopni obstát v rostoucí konkurenci na světových trzích.

Nepodporujeme všechny aspekty této iniciativy. Některé oblasti, kde jsou nutné inovace, jako je například zemědělství, byly z velké míry opomenuty, silně však podporujeme celkové vyznění tohoto programu a především trvalý rozvoj jednotného trhu. Dále se domníváme, že je zvláště důležité podporovat úspěšné konkurenceschopné podniky, které jsou ústředním pilířem našeho hospodářského života a zajišťují hospodářskou prosperitu, aby vznikala nová pracovní místa a byly vytvářeny zdroje, na nichž závisí ještě tolik dalších věcí.

Zde hrozí, že sice všichni hovoříme o snižování zátěže pro podniky, trvale však hlasujeme pro konkrétní body, které mají opačný účinek, takže nezapomínejme, že všechny orgány Evropské unie, včetně toho našeho, musejí k tomuto snižování zátěže přispět. Komise nesmí předkládat návrhy, které by zatížily průmysl, a my v tomto Parlamentu musíme prokázat odpovědnost a chovat se zdrženlivě. Mnohé cíle navržené v rámci strategie Evropa 2020 budou na červnovém zasedání přezkoumány.

Dovolte mi na závěr vyjádřit naději, že se na půdě Evropské rady v nadcházejících týdnech výrazně prosadí podpora hospodářské svobody a reforem – a doufám, že k tomu možná dojde s podporou nové konzervativní vlády ve Spojeném království.

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, je dobře, že se představitelé států a vlád dokázali shodnout na krizovém balíčku, jen stěží to však lze považovat za skutečně evropské řešení. Německá vláda zašla z taktických předvolebních důvodů – s ohledem na Severní Porýní-Vestfálsko – ve svém populismu příliš daleko. Shoda však visela na vlásku a odvíjela se od rozhovorů mezi kancléřkou Merkelovou a prezidentem Sarkozyem. Nejedná se o balíček určený občanům. Cílem mechanismu financování je, cituji, „vytvořit pobídky k co nejrychlejšímu návratu k tomu, aby finanční trh odrážel rizika finančních toků“. Koordinace hospodářských politik má být založena na principech Paktu o stabilitě a růstu, které selhaly. Stát a jeho občané mají šetřit, zatímco finanční trhy – banky – budou posuzovat, zda byl uspořený objem prostředků dostatečný. Považuji takový postup za špatný. Míra nezaměstnanosti v EU dosahuje v současnosti 10 % – je to nejvíce od roku 1998. Více než 20 % lidí mladších 25 let je bez práce. Je nutné zcela konkrétně říci, kde chceme ušetřit. Jinak se obávám nejhorsšího.

Proč Rada nedovolila navýšení Fondů soudržnosti a Strukturálních fondů či bezprostřední zákaz obchodování s úvěrovými deriváty? Proč odložila dohodu o konkrétních cílech boje proti chudobě v EU na neurčito? Netvrdím sice, že to udělali úmyslně, v praxi to však znamená odklad na dobu neurčitou. V Evropském roce boje proti chudobě to považuji za skandální. V červnu tohoto roku je příliš pozdě.

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Pane předsedo, dnes se scházíme za přítomnosti významného muže – prezidenta Evropy. Je tak významný, že se ho nedotýká žádná kritika, žádné výtky, je prostě králem moderní politické třídy. Je moderním Diem a chtěl by nám vládnout z hory Beralymont – a běda každému, kdo by chtěl zpochybňovat jeho autoritu nebo důstojnost, neb by jej stihl krutý trest.

Skutečně, když jsme se viděli naposledy a já jsem chtěl jen něco poznamenat, Parlament mi uložil nejvyšší možnou pokutu. Byl jsem upozorněn, že jakmile řeknu něco, co by vás pobouřilo, vypnou mi mikrofon. Tak jakou hodnotu má svobodný projev? Jakou hodnotu má demokracie?

Dnes jste se vrátil a s požehnáním pana Sarkozyho a Angely Merkelové jste nyní hlavou nové hospodářské vlády pro 500 milionů lidí a zahájil jste svůj desetiletý program – svůj seznam přání. Jen by mne zajímalo, jestli si pamatujete, co se stalo s minulým desetiletým plánem, který byl zahájen v roce 2010. Byl v tomto Parlamentu s velkou slávou zahájen a posléze z toho byl naprostý a ohromující propadák, a to ještě před úderem světové krize.

Selhávají vlastně všechny centralizované evropské plány. Stačí se podívat na katastrofální a ničivou společnou rybářskou politiku. Nyní politicky selhalo vaše milované euro – při prvním větším otřesu. Na tomto summitu se vám nepodařilo předstoupit s žádným plánem a nemůžete pomoci Řecku, aniž by se do záchranu vašeho snu o euru nevložil, alespoň nakrátko, Mezinárodní měnový fond.

A vaše plány, pane Van Rompuyi, vypadají, jako bychom ztráceli, selhávali – dopřejte nám toho víc, dopřejte nám více Evropy, více selhání! To, k čemu ve skutečnosti opravdu dochází, je ztráta demokracie. Vy jste nebyli zvoleni. Nejste odpovědní a lidé v Evropě nemají žádný mechanismus, jak vás odvolat. Zeus unesl Evropu a já se bojím, že vy jste únosci demokracie. Jste zde jen proto, že Lisabonská smlouva prošla jen díky tomu, že v Británii neproběhlo referendum, které bylo jejím občanům přislíbeno. Pokud víme, je to nedorozumění. Lidé bojovali a umírali za to, abychom mohli být nezávislým suverénním demokratickým státem, který si může své vůdce ustavit i svrhnout. Nikdo, kdo věří v demokracii, by nepřijal post prezidenta Evropské unie.

Barry Madlener (NI). – (NL) Pane předsedo. Pane Faragi, opět jste vystoupil jménem mnohých Evropanů, kteří nemají rádi tuto Evropu, a za to vám děkuji.

Tato rozprava je velká ostuda. Nový pseudoprezident Herman Van Rompuy, který byl jmenován v zákulisí, gratuloval předsedovi Barrosovi a Komisi k finanční záchraně Řecka. Ta se ovšem opět smrškla na nizozemské daňové poplatníky, kteří musí znovu sáhnout hluboko do svých kapes. Nezapomínejme na to, že Řecko po mnoho let klamalo evropské země zfalšovanými údaji. Pane Van Rompuyi, řekl jste, že jste Řecko přinutil přijmout tvrdá opatření. Tvrdá opatření – zvýšení věku pro odchod do důchodu z 61 na 63 let? Většina pracujících Evropanů může o něčem takovém jen snít – například nizozemská vláda dokonce uvažuje o zvýšení tohoto věku z 65 na 67 let! Řeční pracovníci odchází do důchodu v 63 letech a my za ně máme platit účet.

Kam se poděla všechna ta ostrá prohlášení skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů)? Nizozemské křesťanskodemokratické strany (CDA), kterou reprezentuje paní Wortmann-Koolová: ještě před několika týdny její strana tvrdila, že do Řecka nebude putovat ani cent z peněz nizozemských daňových poplatníků. Hezká slova jsme slyšeli od Angely Merkelové: ani jeden cent na řecké důchody. A co vidíme? Rozmysleli se, ustoupili. Jejich slova tedy zjevně neměla žádnou cenu. Nyní dostávají podporu Řekové a jejich zfalšované údaje – kdo bude další na řadě? Byly zmíněny Portugalsko, Španělsko, Maďarsko. Dokonce i skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu pana Verhofstadta a ovšem i pana van Baalena z nizozemské Lidové strany pro svobodu a demokracii (VVD) nyní slibují zvýhodněné půjčky slabým zemím a Evropský měnový fond. Pane van Baalene, proč jste proti panu Verhofstadtovi? To je podvod na voličích, jednoduchý a prostý: ve volbách jste slibovali méně Evropy, dostává se nám jí však jen více. A vaše vlastní skupina to obhazuje. Dámy a pánové, Evropská unie není řešením problémů, nýbrž jejich příčinou.

Herman Van Rompuy, předseda Evropské rady. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, budu velice stručný. Existují některé základní skutečnosti, které vám musím připomenout. Zaprvé – a již to zde opakovaně zaznělo, avšak nikoli dostatečně – problémy, které jsme nuceni řešit, se poprvé objevily v zemi s rozpočtovými nesrovnalostmi. To je třeba napravit. Musíme přijmout opatření, aby k něčemu takovému již nedošlo.

Musíme proto začít od základů: od rozpočtové kázně. Z toho důvodu jsme v minulosti vytvořili Pakt o stabilitě a růstu. Někteří lidé požadují postihy, pokuty a projev tvrdosti. Měli jsme sice tento Pakt o stabilitě a růstu, chtěl bych však upozornit na to, že některým zemím vůbec nepomohl.

Řecká vláda přijala určitá opatření, odvážná opatření, a já to oceňuji. Byla zakotvena v neformálním prohlášení Rady ze dne 11. února. Požadovali jsme, aby Řecko přijalo určitá opatření. Řecku se to povedlo, přijalo svou odpovědnost. Nyní je třeba tato opatření uskutečnit, a já jsem si plně vědom toho, že řecká vláda musí realizovat své kroky v citlivých, náročných podmínkách. Je však potřeba je provést.

Řecká vláda je přesvědčena o tom, že rozdíly, o kterých tu hovoříte, se zmenší, až budou výsledky celé této rozpočtové politiky patrné. Je o tom přesvědčena. Základní pravdou proto je, že k tomu, abychom problémy vyřešili, musíme začít od samotných jejich příčin; jinak řečeno od rozpočtových problémů této jedné země a ostatních zemí.

Zadruhé se ukázalo, že řecká vláda plně souhlasí se závěry zasedání Evropské rady. Můžeme lidi ke štěstí přinutit, oni však souhlasili. Byl jsem svědkem jejich souhlasu před zasedáním, při něm i po jeho ukončení. Zatřetí, dosud nepožádali o finanční podporu. Včera to znovu zopakovali. To jsou tři základní skutečnosti, které bych vám rád připomněl.

Dále – a to byl požadavek paní Wortmann-Koolové – prověříme společně s předsedou Parlamentu a ostatními možnostmi spolupráce s Parlamentem během období, kdy bude fungovat pracovní skupina.

Co se týče pracovní skupiny, souhlasím s těmi, kdo žádají, aby byla ambiciózní. Neodvolávám se na příklady z minulosti. Historie se nikdy neopakuje a už vůbec ne stejným způsobem. Tato důležitá pracovní skupina musí být velice ambiciózní. Musíme se maximálně poučit z krize, která nás postihla. Musíme z ní vyvodit veškeré patřičné důsledky.

Musíme mnohem více dbát na prevenci. A to nejen v oblasti rozpočtu, ale i z hlediska provádění hospodářské politiky. Není správné, abychom přejímali roli vnitrostátních vlád v realizaci hospodářských politik – v konečném důsledku samozřejmě nakonec nesou odpovědnost ony. Můžeme však postupovat preventivně tak, abychom neohrozili jednotnou měnu – euro – ani společný vnitřní trh. Neohrozme je! To je odpovědnost, která leží na EU. Každý má svou odpovědnost. My proto musíme více dbát na prevenci z hospodářského hlediska.

Dovolte, abych vám připomněl – a to v projevech nezaznělo –, že zásadní roli zde sehrává otázka konkurenceschopnosti. Nemáme jenom rozpočtové problémy – rozpočtové problémy vycházejí z problémů hospodářských. Musíme je řešit, protože jinak, a to opakují, ohrozíme společný trh.

Budeme o tom všem tedy přemýšlet. S ohledem na to si, jak jsem řekl, musíme vzít maximální ponaučení, pokud jde o koordinaci, dohled a některé nové mechanismy, které je třeba zavést. Slyšeli jsme v této sněmovně několik názorů, které jsou vcelku odůvodněné a seriózní a musíme se jimi zabývat.

Nehovořím sice přímo o jejich obsahu, to však neznamená, že bychom na něj já nebo má pracovní skupina zapomněli. Jsem si vědom několika myšlenek, které se k tomuto tématu vztahují, a objevily se i dnes odpoledne. Budeme o nich otevřeně diskutovat v rámci pracovní skupiny. Jak jsem řekl, prověříme možnosti spolupráce s Parlamentem po dobu fungování pracovní skupiny.

Co se týká strategie 2020, dámy a pánové, jsem přesvědčen, že Evropská komise skutečně pochopila podstatu našeho evropského sociálního modelu. Existují hospodářské cíle, cíle environmentální a cíle sociální. Jedním z našich cílů je výtečná koncepce tržního hospodářství, které je usměrňováno sociálními a environmentálními faktory.

Rozhodli jsme o pěti cílech, z nichž jedním je sociální začleňování; to spadá do pravomoci Evropské unie podle Smlouvy. Rozhodli jsme o sociálním začleňování a mimo jiné o boji proti chudobě. Ujišťuji vás, že když jsme v pátek ráno diskutovali o těchto pěti cílech, nikdo je nezpochybnil, a v červnu předložíme pro všechny z nich počitatelné a již vyčíslené cíle. Netrpělivě prosím, aby trochu – do června – posečkali, ale cílů, které jsme si vytyčili, nepochybně dosáhneme.

Já osobně a ještě více pan předseda Barroso – a to neříkám ze zdvořilosti – jsme bojovali za to, aby se těchto pět cílů stalo natrvalo součástí programu Evropské unie. Objevily se samozřejmě určité nehody, domnívám se však, že se nám naše kolegy v Radě Ecofin, kterou jsem navštívil, v Radě pro obecné záležitosti a v Evropské radě podařilo přesvědčit, že v přístupu ke strategii 2020 by měla být zachována tato vyváženost, co se týče sociální, hospodářské a environmentální oblasti. Jestliže se taková rovnováha dosud zcela nevykládala, ujišťuji vás, že se tak stane v červnu.

Dále je zde problém finanční regulace, na který někteří správně poukázali. Je zde tendence velmi rychle zapomínat. Musíme však na tomto problému dále pracovat. Parlament musí hrát v oblasti finanční regulace zásadní úlohu. Na úrovni G-20 jsme nicméně dosáhli shody o celkovém programu, protože o některých otázkách lze rozhodovat pouze na světové úrovni. V tomto ohledu doufám, že hlas EU, silný a jednotný, bude vyslyšen – a učiníme vše, co je v našich silách, abychom to umožnili.

Skupina G-20 v počátcích této krize tvrdě pracovala. A je nezbytné pracovat stejně tvrdě i po recesi. Krize ještě není zcela za námi, recese však ano. Jak jsem ale řekl už ve svém úvodním projevu, je mnohem těžší dosahovat dohod v době, kdy se situace mírně zlepšuje, než ve chvíli, kdy se topíme v problémech.

Skupina G-20, provázená svým tvůrcem, Evropskou unií, má proto velmi důležitý program v červnu v Torontu a ve druhé polovině roku v Jižní Koreji.

Skutečně se domnívám, že zasedání Evropské rady zabránilo nejhoršímu – a v politice může být i toto cílem – a že položilo základy mechanismu solidarity. Opakuji, že Řecko vyvinulo velké úsilí v oblasti rozpočtu, k dnešnímu dni nic nepožaduje a prohlásilo, že souhlasí s tímto mechanismem.

Rozhodli jsme o hospodářské strategii s pěti cíli; ne šedesáti, nýbrž pěti. Budeme je provádět na vnitrostátní úrovni. V červnu musí všechny členské státy představit své plány pro následující roky. Zhodnotíme situaci. Jsem skutečně přesvědčen, že jsme položili základy budoucích opatření.

Pracovní skupina je, připustme si to, zosobněnou moudrostí. Jak tohle všechno může být improvizované? Netrpělivým říkám, že do konce roku, a to je již blízko, máme pouze devět měsíců – a za devět měsíců se toho dá hodně stihnout, nemyslíte? –, se pokusíme naplnit ambiciózní cíl a učinit vše, co je v našich silách, aby se krize, jakou jsme zažili, již nikdy neopakovala.

(Potlesk)

Předseda. – Děkuji, pane Van Rompuyi. Děkuji vám za upřímnou odpověď na uvedené poznámky. Všichni jsme si vyslechli velmi kritické komentáře. Rozprava tohoto druhu se bez nich neobejde. Hovoříme o věcech nejvyššího významu. Nemluvíme jen o tom, jak se dostat z krize nebo jak pomoci zemi – členské zemi eurozóny –, která se ocitla v nesnázích, ale i o tom, kam směřovat vývoj v příštích deseti letech. Je to tedy mimořádně důležité téma. Na samém vrcholku toho jsou otázky spojené s klimatem. Proto bych vám rád ještě jednou, pane Van Rompuyi, poděkoval za bezprostřední odpověď na některé z těchto otázek. Pracovní skupiny budou samozřejmě systematicky projednávat tyto otázky s našimi třemi evropskými orgány, abychom mohli vytvořit jednotnou strategii. Evropský parlament je v tomto smyslu plně připraven.

Maroš Šefčovič, místopředseda Komise. – Pane předsedo, i já bych rád reagoval na úvodní rozpravu.

Rád bych poděkoval Parlamentu za řadu skvělých myšlenek, za velmi dobré návrhy i za konstruktivní kritiku, jež jsme zde ve sněmovně vyslechli, neboť nám pomáhají v naší další práci.

Předseda Evropské rady i já jsme vám velmi otevřeně objasnili náročnost situace na zasedání Evropské rady. Velmi otevřeně jsme hovořili o existujících rozdílech a odlišných názorech při hledání řešení pro situaci v Řecku a ohledně strategie EU 2020, a oba jsme řekli, že bychom si byli přáli lepší řešení.

Současné však musíme vycházet z reality, v níž často panují velmi protichůdné názory, a vždy jsme připraveni k hledání kompromisů. To jsme učinili, a řešení, jež jsme našli, je za daných okolností nejlepší možné.

Nikomu z nás podle mne neprospěje, když budeme bagatelizovat to, čeho jsme dosáhli, neboť jsme našli řešení pro Řecko a řešení pro eurozónu. Jsme ve velmi úzkém kontaktu s řeckými orgány a s mezinárodním společenstvím, a pokud Řecko bude pomoc potřebovat a požádá o ni, jsem si jist, že se celá eurozóna a Komise zmobilizují na záchranu této země. Máme tedy mechanismus, máme prostředky a jsme připraveni je použít, nastane-li taková situace.

Rád bych poděkoval poslancům Evropského parlamentu za to, že podpořili strategii EU 2020. Mohu pouze souhlasit s předsedou Evropské rady, že budoucnost této strategie vidíme velmi optimisticky a věříme, že nalezneme politickou shodu ohledně vytyčených cílů. Je to proto, že čelní představitelé Evropské unie si uvědomují, že jsou tyto cíle velmi důležité pro zachování evropského způsobu života. Uvědomují si, že pokud jich dosáhneme, můžeme zaručit, že se Evropa do deseti let stane jedním z lídrů na světové scéně a bude mít konkurenceschopné hospodářství a zároveň silné sociální politiky, jako máme dnes.

Proto diskuse, kterou v tuto chvíli vedeme, je o tom, jak lépe motivovat členské státy a jak lépe stanovit cíle, aby byly přesnější a bylo je v budoucnosti možné lépe sledovat. Jsem si jist, že s pomocí Parlamentu můžeme těchto cílů dosáhnout a můžeme dosáhnout toho, aby byl výsledek červnového zasedání Evropské rady pozitivní.

Rád bych zároveň zdůraznil jednu konkrétní věc z toho, co řekl předseda Van Rompuy v souvislosti s přípravou na summit G-20. Jen na úrovni EU můžeme odvést tolik práce. V evropském rámci můžeme činnosti koordinovat a výsledky, kterých dosáhneme, mohou být díky tomu lepší. Je však zcela zřejmé, že pokud se chceme vymanit z krize a žít do budoucna v lepším světě, potřebujeme koordinaci na celosvětové úrovni, zvláště pak v tak důležitých otázkách, jako je makroekonomická stabilita, hospodářská politika a opatření v mimořádně citlivé finanční oblasti.

A právě to má EU v plánu – a Komise k tomu v krátké době předloží odpovídající návrhy. Jsem si jist, že již brzy o těchto návrzích povedeme velice plodnou rozpravu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Pane předsedo, především bych rád vzkázal těm z nás, kteří by chtěli vymýšlet nové instituce, nová pravidla a nové fondy, že podle mne nelze vyřešit problémy plynoucí z nedodržování pravidel vytvářením pravidel nových. Musíme dodržovat pravidla, která máme. Jedno z hlavních poučení, které si musíme z této krize odnést, je, že jsme nikdy neměli dopustit, aby schodky dosáhly takové výše.

A zadruhé, dopustili jsme to my všichni, neboť jsme zmírnili pravidla – a já vím, kdo stál v čele tohoto zmírňování. Smím-li být kritický, mám raději ambiciózní reformy než ambiciózní ambice. Zdá se mi, že trochu moc mluvíme o ambicích a málo o konkrétní činnosti. Když je řeč o činnosti, všiml jsem si, že Komise a někdy i Rada mluví především o tom, co by měly dělat členské státy, spíše než aby se zabývaly tím, co bychom mohli učinit společně v rámci Evropské unie.

Vytvoření pracovní skupiny vítám, neměli bychom však tak plýtvat časem, neboť všichni víme o řadě konkrétních opatření, která bychom měli přijmout: omezit a odstranit byrokracii; zajistit, abychom na evropské úrovni více investovali do vědy a výzkumu; změnit rozpočet tak, aby umožňoval větší růst a inovace; zajistit, abychom se přiblížili znalostní ekonomice tím, že provedeme směrnici o službách a rozšíříme její působnost na další oblasti; zajistit podmínky pro mobilitu na trhu práce; zajistit rozvoj finančních trhů, aby byla umožněna jejich větší stabilita, avšak nikoli protekcionismus – protože bych rád řekl Komisi, že vytváření nových protekcionistačských opatření týkajících se finančních trhů evropskému hospodářství nepomůže. Evropě nepomůže, zmaříme-li příležitosti pro transatlantický kapitálový trh. Víme tedy, co máme dělat. Bylo by dobré mít pracovní skupinu, ještě lepší by to však bylo bez ní.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, se zájmem jsem naslouchal úvodnímu slovu pana předsedy Rady a místopředsedy Komise, ale musím říci, že jejich závěry mne nepřesvědčily.

Nepřesvědčily mne závěry březnového zasedání Evropské rady, neboť jsme svědky toho, jak u některých čelních představitelů současné evropské historie myšlenka a metoda Společenství upadá. S přihlédnutím k tomu, co se děje ve světě, nás to znepokojuje; přesněji řečeno, znepokojují nás určité aspekty.

Řecká kauza jen dokládá, jaká by Evropa měla být, ale ve skutečnosti dosud není. Vyzýváme proto Evropskou komisi, pana místopředsedu, který zde zastupuje jejího předsedu, a předsedu Rady, aby přijali silnou politickou iniciativu – zákonodárnou iniciativu: Komise musí vytyčit program a Rada musí zajistit, abychom se nevydali ve stopách vlád, jejichž pravomoci a věcnost jsou příliš často omezovány otázkami souvisejícími s blížícími

se volbami – včera ve Francii a v Itálii a zítra ve Spojeném království a v Německu –, což činnost vlád často zcela paralyzuje.

Pane Van Rompuy, co se týče vaší role v Evropě, ta nemá být pouze mediační, ale musíte být rovněž hybnou silou Evropy, a my apelujeme na váš smysl pro demokracii a proevropskou orientaci, abyste zajistil, aby tento nový impuls měl přínos pro Evropu. Již nestačí stanovovat cíle – musíme definovat nástroje. Na cílech se shodneme, stejně jako jsme se shodli na Lisabonské strategii.

Jaké jsou však nástroje? Chceme, aby Evropa měla federální rozpočet – a tak jej chceme nazývat –, který se rovná nejméně 2 % HDP? Skutečně chceme využít evropských dluhopisů, evropských investic a státních dluhopisů, aby nám umožnily tuto Evropu politicky posílit, a bez nichž se nedostaneme nikam?

V zásadě potřebujeme vědět, zda se nám daří definovat novou Evropu a zda se nám – prostřednictvím tohoto nového vztahu mezi evropskými politickými silami v Parlamentu i mimo něj – daří stanovovat skutečně odlišný přístup, skutečnou hranici, která leží v dnešní Evropě mezi konzervativními a progresivními politiky, mezi těmi, kteří chtějí více politicky integrovanou Evropu, a těmi, kdo namísto toho chtějí pouze rozšiřovat jednotný trh.

Lena Ek (ALDE). – Pane předsedo, v závěrech Rady chybí dvě zásadní slova – transparentnost a odvaha.

Nejprve se budu věnovat hospodářské správě. Pokud nenajdeme odvahu a nezavedeme transparentnost, abychom pracovali s pravdivými údaji, se skutečnými statistikami a pravdou, a jednali podle toho se svými přáteli v rámci Evropské unie, skončíme v chaosu.

Víme to již léta. Pan Van Rompuy říká, že se musíme poučit – brali jsme si ponaučení z rozprav v plénu v této sněmovně dlouhé roky. Nyní potřebujeme opatření v oblasti statistik, v opačném případě bude, řečeno slovy Bible, stát naše rozhodnutí – náš dům – na písku, a my víme, že to není udržitelné.

Víme zároveň, že Pakt o stabilitě a růstu porušily země eurozóny. A proto je ještě naléhavější, abychom se nebáli říkat pravdu, chovali se transparentně a také odvážně.

Jak uvedlo mnoho mých předchůdců, musíme opustit metody otevřené koordinace. Dnes je na pořadu metoda skryté koordinace. Potřebujeme otevřené závazné cíle a metodu cukru a biče, aby státy prováděly to, o čem bylo rozhodnuto.

Nyní se dostávám k udržitelnému a všeobecnému růstu: víme, že termín „udržitelný“ by měl znamenat šetrný k životnímu prostředí, měl by znamenat sociální začlenění. Proč se tak obávat růstu? Potřebujeme hospodářský růst a musíme to v závěrech strategie Evropa 2020 vyjasnit.

Nyní k otázce klimatu, k podstatě plánu činnosti a diskusím, k nimž dochází: už se nebudeme točit v kruhu. V jedné věci musíme pokračovat okamžitě – v otázce energetické účinnosti. Nalézt odvahu a předložit návrhy týkající se energetické účinnosti. Víme, že tato oblast vytváří pracovní místa a konkurenceschopnost.

A konečně poznámka k úloze Parlamentu: konzultace nestačí. Když mluvíme o slabých místech, když mluvíme o vlajkových projektech, mluvíme o spolurozhodování, a to si žádá více než konzultace.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Pane předsedo, je zde pan Van Rompuy, a já bych ho v této sněmovně jako lídr belgické delegace ve skupině Evropských konzervativců a reformistů rád přivítal.

Chtěl bych položit otázku ohledně strategie EU 2020. Souhlasím s vámi, že velkým otazníkem příštích deseti let bude, zda Evropa dokáže přežít. Otázka zní – a použiji americké rčení, které jsem již možná někdy řekl – jsme za stolem, nebo na talíři? To platí pro nás všechny. Mám tudíž také konkrétní dotaz týkající se myšlenky, jež byla již mnohokrát vyjádřena – jmenovitě severoatlantické oblasti volného obchodu mezi Evropskou unií, Spojenými státy a Kanadou. To není nijak revoluční nápad, není to ani můj nápad. Hovořila o tom kancléřka Merkelová v roce 2007, pokud vím, a zřejmě to nezanechalo žádnou stopu. Jde o snahu hledat mimo EU a vytvářet otevřené trhy v době, kdy svou ošklivou tvář zvedá protekcionismus. Naše hospodářství mohou posílit pouze otevřené trhy, inovace a konkurenceschopnost, nikoli dotace a evropské fondy. Proto bych vás chtěl požádat, abyste se zaměřili navenek a do strategie EU 2020 zahrnuli i toto hledisko, neboť je to skutečně to jediné, co nás může zachránit. Pokud tomu tak nebude, stanou se z nás Bruggy globalizovaného světa.

Nikolaos Chuntis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, včera jsme názorně viděli, jaký dopad má rozhodnutí Evropské rady, o němž vedeme rozpravu: tiskové agentury v návaznosti na prohlášení nejmenovaného člena řecké vlády uvedly, že Řecko nechce, aby se do celé věci vkládal Mezinárodní měnový fond. Následovala

nová vlna spekulací a výpůjční úrokové sazby dosahovaly historických hodnot. Plán selhal. Trhy, které jste tu uváděli, dávají přednost tomu, aby dohled nad Řeckem a nad dalšími evropskými ekonomikami vykonával Mezinárodní měnový fond.

Tímto vaším rozhodnutím se Mezinárodní měnový fond stává strážcem Evropské unie, strážcem eurozóny. Rozhodnutím angažovat Mezinárodní měnový fond nezákonně – neboť která Smlouva a který článek umožňuje jeho zasahování ve vnitřních záležitostech? – zavádíte přísnější Pakt o stabilitě v neprospěch slabších ekonomik a slabších sociálních skupin. Jaký vznikl mechanismus solidarity, když mechanismus donucení a nátlaku byl již na obzoru?

Kromě Řecka přijímají tvrdou politiku orientovanou proti pracujícím i Španělsko a Portugalsko, aby se vyhnuly stejnému osudu, a v důsledku toho stoupá chudoba, stoupá nezaměstnanost, zpomaluje se růst a recese se zhoršuje.

Sociální dumping se v Evropské unii stal jediným konkurenceschopným nástrojem. To není Evropa solidarity a soudržnosti.

Mara Bizzotto (EFD). – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, koordinace hospodářských politik, růst, zaměstnanost, inovace, sociální začlenění: to jsou hesla nové strategie 2020, jež představuje po Lisabonské strategii důležitý krok Evropy k ukončení této krize, která oslabuje kupní sílu Evropanů a snižuje jejich náladu.

Deset let po prvním výbuchu lisabonské hysterie je toto bohužel nový recept, jemuž hrozí, že se stane odtučňovací kúrou pro evropské hospodářství. Po provedení posouzení klíčových bodů nové strategie se nám v ní skutečně nepodařilo určit žádné konkrétní inovace. Jestli jsme si to ještě neuvědomili, tak EU za deset let bude stejnou Evropou, nad jejímž neúspěchem tu všichni hořekujeme.

Strategie 2020 je katastrofální, vzhledem k hroznému způsobu práce této Evropy, která chce napodobovat plánování hospodářství a etatismus, jež dlouhá léta převládal ve vnitrostátních politikách a jež spontánně sankcionoval přirozeně produktivní síly a místní subjekty. Evropa si vlastně dnes cení bruselských pravomocí a brzdí přímé a účinné působení svých decentralizovaných orgánů.

Můj názor podobný stanovisku Výboru regionů je ten, že skutečně inovativní strategie by především měla obrátit poměr moci mezi centralizovanou a decentralizovanou úrovní. Tohle Evropa potřebuje. Skutečnou subsidiaritu a skutečný federalismus.

Evropské dějiny nás předem varují před následujícím výrokem: státem kontrolovaný centralismus ničí bohatství a sociální blahobyt, pokud je jeho cílem nikoli podporovat hospodářství, ale utvářet vlastní povahu.

K věci, to, co národy, mladí lidé a malé a střední podniky – jinými slovy 99 % evropské výrobní struktury chtějí –, nejsou neúčelné evropské strategie pro růst, ale decentralizace a osvobození od příkazů nejvyšších politických a byrokratických představitelů.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedo, pane Swobodo, hovořil jste o solidaritě a o tom, že by se nemělo čekat, až krize vypukne, a pak dobrým přátelům říci o problému. Vnucuje se mi otázka, proč jste svého socialistického přítele, Řecko, o problému neuvědomili předem? Skutečně jste neměli o finanční nerovnováze v Řecku tušení?

Napadá mě v této souvislosti přirozeně také otázka odpovědnosti. Kdo nese odpovědnost za to, že Řecko poskytovalo nepřesné údaje o rozpočtu? Je zde nutné vyjasnění a především také úplná transparentnost. Je to nutné proto, že jen tak bude možné zajistit, aby tyto lidé svou odpovědnost skutečně přijali, jedině tak lze zajistit, že stávající základní pravidla budou důsledně dodržována.

Stále se však mluví o nových základních pravidlech a nových řešeních. Už jsme zde ve sněmovně některá měli! Problém je v tom, že pod tlakem bank a lobbistů politici nechali v těchto řešeních plno děr. Je jich tam víc než v ementálu. A proto je nezávislost v politice tak důležitá.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedo, pane Van Rompuyi, pane Šefčoviči, nejprve k otázce formy, pane Van Rompuyi, bylo zvyklostí, aby se ujal slova předseda Parlamentu, přesto však není nikde v zápisu ani v záznamech o jeho vystoupení žádná zmínka.

Nebyl na zasedání pozván, nebo se snad jedná o chybu v zápisu? Chtěl bych vědět, jaký je váš názor v této věci.

Rád bych také ještě jednou zdůraznil, že my zde v Parlamentu – nebo alespoň někteří z nás – si velmi vážíme toho, že jste byl schopen sem přijít, abyste se připravil na zasedání Evropské rady, a nebyla místo toho vyslána Rada, která není členem Evropské rady.

Řekl jste, že nejste diktátorem, ale demokratem. Nejste v této věci ani divákem, řekl jste, že v ní sehráváte úlohu mediátora. Pane Van Rompuyi, buďte především politickým aktérem, a zde v Parlamentu hledejte politickou podporu; poskytneme vám ji.

Dovolte mi nyní, abych se vyjádřil k několika různým oblastem: první z nich je zemědělství.

Musím vám, pane Van Rompuyi, poděkovat, že jste spolu s představiteli států a vlád napravili opomenutí, k němuž nešťastně došlo v dokumentu Evropské komise, který bohužel nezahrnul oblast zemědělství, a vy jste správně doplnili jednu z hlavních politik v dějinách Evropské unie, jež je faktorem, na němž závisí blahobyt evropských občanů.

Zadruhé podle mne dokument o strategii 2020 nevštěpuje Evropské unii dostatečné ambice světového aktéra, zejména pokud jde o oblast mezinárodního obchodu. Ve vyjednávacím procesu na světové scéně budeme muset pro naše partnerské státy požadovat uplatňování zásady vzájemnosti. Těší mne, že se nám společně s prezidentem Obamou podařilo dosáhnout vzájemnosti v projektu EADS na zásobování letadly.

Rovněž navrhuji, pane Van Rompuyi, abyste spojil svůj politický vliv s vlivem předsedy Buzka, abychom mohli pozvat prezidenta Obamu, aby promluvil v Evropském parlamentu. Nebude-li moci přijet on sám, pak by to snad mohl být jeho viceprezident Joe Biden.

Na závěr se domnívám, že bychom nyní, kdy jsme se rozhodli, že budeme uplatňovat evropskou solidaritu, měli zavést – na úrovni členských států a na úrovni Evropské unie – makroekonomický a finanční informační systém pro veřejnou správu certifikovaný Účetním dvorem, což by významně přispělo k tomu, abychom měli na úrovni Evropské unie soubor spolehlivých údajů.

Předseda. – Byl jsem pozván na zasedání Evropské rady, abych přednesl úvodní řeč. Je k dispozici na internetu a mohu vám ji rovněž zaslat e-mailem. Prezentoval jsem v ní pochopitelně stanovisko Evropského parlamentu; a doufám, že bude patřičně vzato v úvahu. Týž den jsme vedli diskusi o krizi v Řecku a několika dalších bodech. Obecně se v těchto jednáních jednalo z mé strany o to, abych představil postoj, který zaujímá Evropský parlament. Hovořil jsem přibližně 15–20 minut a snažil jsem se vyjádřit k nejdůležitějším bodům. Záznam mé řeči je možné si přečíst, zašlu vám jej.

Co se týče Spojených států, za dva týdny tam odjedu na návštěvu a bude tedy příležitost, abych váš návrh projednal.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Pane předsedo, pane předsedo Evropské rady, mám čtyři poznámky.

První se týká mandátu pracovní skupiny, který vám byl v souvislosti s postupem při nadměrném schodku a krizi svěřen: nespokojte se s touto agendou, jestliže toto uděláte, budete přehlížet naše potřeby.

V současné době potřebujeme hospodářskou správu. Co to přesně znamená, to dosud nikdo neví. Pokoušeli jsme se tuto hádanku rozluštit deset let a nastal čas, abychom si tuto věc ujasnili – a chtěla bych říci, že pokud budeme své síly příliš soustředit na řešení krize, budeme přehlížet klíčovou diskusi, jejímž účelem je zjistit, jak za naší jednotné měny můžeme uskutečňovat rozumnou společnou akci.

V této rozumné společné akci nejde jen o odpovědnost nebo solidaritu, jak jste uvedl; jedná se spíše o přidanou hodnotu, jež vzejde z toho, že máme jednotnou měnu, která nenabízí jen měnovou unii, ale musí být rovněž hospodářskou unií, a kde jediný nástroj, který jsme měli až dosud k dispozici – Pakt o stabilitě a růstu – není dostatečný, protože to nikdy nebyl pakt o růstu, ale je to pakt, který nikdy eurozóně nedovolil plně využít svého potenciálu.

Je také pravda, že tento pakt nezabránil existenci a nárůstu konkurenčních rozdílů v ekonomikách eurozóny. Ať je reforma Smlouvy jakákoli, ať dojde k jakékoli reformě Paktu o stabilitě a růstu, nikdy těmito nástroji nebude řešen problém konkurenčních rozdílů mezi ekonomikami.

Proto musí být vytvořeny nové nástroje; takto se musíte k danému mandátu stavět.

Ještě bych ráda dodala, že už celé roky mluvíme o tom, že potřebujeme koordinované harmonogramy, harmonizované hospodářské předpovědi a sdílenou diagnostiku za účelem posouzení hospodářských strategií členských států eurozóny. A to je smysl dnešní rozpravy, ale rovněž mandátu, který vám byl udělen.

Co se týká úlohy Evropského parlamentu v celé této záležitosti, můj návrh vám a zároveň mým kolegům poslancům zde v Parlamentu zní, abychom v duchu zdravé hospodářské soutěže mezi orgány vytvořili naši vlastní skupinu moudrých lidí vysoké kvality, nezávislých odborníků, kteří mohou svými intelektuálními schopnostmi významně přispět do této diskuse, jež je pro budoucnost eurozóny, a tedy Evropské unie, mimořádně důležitá.

Malcolm Harbour (ECR). – Pane předsedo, mé poznámky jsou určeny panu Van Rompuyovi, a chtěl bych mu je říci jako jeden předseda druhému.

Všiml jsem si jako předseda Výboru pro vnitřní trh, že v cílech jedna věc zjevně chybí; nejsou zde žádné cíle, aby členské státy dokončily vnitřní trh, jenž by měl být středem zájmu v hospodářské reformě a růstu.

Lze tam nalézt několik vřelých slov o vyřešení problematických bodů, nemohu si ovšem nevšimnout, že velké vlajkové iniciativy, o kterých jsme zde slyšeli, byly v seznamu pana Van Rompuye odsunuty málem na konec. Propadly se v tomto komuniké téměř beze stopy.

Proč se nezaměřujeme na věci, kterých se můžeme ve skutečnosti pevně chytit? Vytvořili jsme rámec nových pravidel. Pracujeme na jejich provádění, což mě velmi těší. Opět však souhlasím s paní Beresovou: proč nevést do vztahů mezi našimi orgány určitou soutěž? Můj výbor činí přitom politických kroků směrem k dokončení vnitřního trhu mnohem více než cokoliv z toho, co jsme zde dnes slyšeli či co jsme se doslechli z Rady.

Rád bych pana Van Rompuye pozval, aby přišel do mého výboru a hovořil s námi o některých našich iniciativách. Očekáváme zprávu pana Montiho a další vypracuje můj výbor. Soutěžme, ale proboha pusťme se do něčeho, co můžeme skutečně dokázat, místo toho, abychom měli velký počet nejasných cílů, což v tomto návrhu je.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedo, rozhodnutí Evropské rady znova zdůrazňuje, že Evropská unie je imperialistickou, nadnárodní unií kapitálu. Schvalování hlavních směrů strategie Evropa 2020 a toho, co je nazýváno mechanismem hospodářské podpory Společenství, jsou ve skutečnosti dvě strany téže mince.

Obě oblasti manifestují koncentraci nových, tvrdých, trvalých a elitářských opatření namířených proti dělnické třídě a venkovskému obyvatelstvu v letech 2010, 2011 a 2012 a tak dál do neurčita, bez ohledu na úroveň veřejného dluhu a schodky v členských státech Evropské unie. Jsou použity všemožné prostředky, aby se snížila cena práce a zvýšila míra vykořisťování ve snaze zvyšovat ziskovost kapitálu.

Rozhodnutí přijatá Evropskou unií a buržoazními vládami jejích členských států se ubírají tímto směrem. Protikladné postoje v rámci Evropské unie a mezi Evropskou unií a dalšími imperialistickými středisky a uniemi, jako je Mezinárodní měnový fond, jsou projevem vzrůstající hospodářské soutěže mezi kapitálem, jež tyto subjekty reprezentují.

Dělnická třída a venkovské obyvatelstvo vytvářejí svou vlastní jednotnou frontu proti jednotné evropské strategii kapitálu a zájmů buržoazních vlád členských států EU, aby bylo dosaženo radikální změny a byly uspokojeny moderní potřeby rodin dělníků a rolníků.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Pane předsedo, je evidentní, že cíle strategie 2020 si skutečně zaslouhují diskusi; alespoň většina z nich. Jestliže je tento evropský stimul užitečný pro některé členské státy z hlediska jejich vnitřních politických cílů, aby přijaly nezbytná opatření, nemohu proti tomu nic říct. Dosti zděšení, zejména ze strany předsedy Rady, vnímáme však to, že si celá eurokracie sotva všimne, všimne-li si vůbec, že celý předchozí rámcový plán a celá Lisabonská strategie byly naprostým nesmyslem – rétorikou ve své nejčistší podobě – a že skutečně neexistuje nic, co by naznačovalo, že tomu tentokrát bude jinak. Na druhou stranu slyšíme prosby, abychom spěchali kupředu, včetně vytvoření Evropského měnového fondu, a ještě federálnější Evropu. Podle mne to není cesta, kterou bychom měli jít; ba právě naopak. Dovolte mi, abych zůstal i nadále velmi skeptický ve vztahu k celkové evropské politice, jež je vkládána stále více do rukou eurokratů, kteří v ní prozatím dělali jen rafinovaný zmatek.

A rád bych požádal předsedu Evropské rady o poněkud větší respekt k holandštině, než jaký dosud prokázal.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Pane předsedo, je pravda, že na měnovou unii nenavázala hospodářská unie. Hospodářská unie by však pravděpodobně mohla vést k omezení odlišných politických názorů a odlišných politických frakcí.

V daném případě rozhodnutí přijaté o Řecku, pokud jde o zapojení Mezinárodního měnového fondu, bylo řeckou vládou pochopitelně akceptováno, v souvislosti s ním však vyvstávají další základní otázky. Svým způsobem to naznačuje, že Unie jako taková je neschopna řešit, nikoli problém Řecka, ale obdobné problémy, které by se případně mohly objevit v budoucnu.

Pane předsedo Rady, samozřejmě s vámi souhlasím, že se potýkáme s morální krizí, a nemůže o tom být žádných pochyb. Potýkáme se s krizí hodnot, kterou světová hospodářská krize odhalila. Evropská unie by měla v této oblasti přijmout patřičné kroky. Evropská komise a Evropská rada by měly přijímat rozhodnutí obecnější povahy, aby se stejná situace neopakovala v budoucnu.

Ovšemže závěry Rady, pokud jde o chudobu, sociální solidaritu, společnost založenou na znalostech, výzkum, odbornou přípravu a boj proti změně klimatu, jsou velmi důležité. Na to vše, zejména na oblast výzkumu a konkurenceschopnost, je však třeba se podívat ve světle rozhodnutí přijatých v roce 2000 a s ohledem na neúspěch Evropské unie v uskutečňování Lisabonských cílů, jenž je očividně selháním členských států v uplatňování této konkrétní politiky. Na rozdíl od Evropy se však na druhé straně Atlantiku a v Číně a Japonsku dostávají otázky spojené s výzkumem a znalostní a informační společností rychle do středu pozornosti.

Do jisté míry jsme celkem vzato učinili pokrok. Závěry pracovní skupiny nám však pomohou přijmout definitivní, konečná a čistě evropská rozhodnutí, protože to je jediná cesta, kterou se můžeme posunout kupředu a vypořádat se s případnými novými mezinárodními krizemi.

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Pane předsedo Van Rompuyi, asi vás nepřekvapí, že já i moje skupina jsme velmi zklamáni výsledky, které Rada předložila. Ve vaší odpovědi před malou chvilí zaznělo, že Radu potěšilo, že je návrh Komise vyvážený z hlediska hospodářského, ekologického i sociálního, výsledky však ukazují spíše na to, že hledisko vyváženosti bylo hrubě opomenuto. Je pravda, že se vám podařilo dosáhnout úspěchů v oblasti pracovního trhu a výzkumu a vývoje. Prosazujete *status quo* politiky v oblasti klimatu. Cíle pro rok 2020 byly na půdě tohoto Parlamentu i jiných evropských orgánů dlouho přijímány. Podle mého názoru jste přinejmenším nerespektovali – a to je pro mne skutečně zklamáním – cíl v oblasti snižování chudoby, na základě falešné představy, že je nutné se jím zabývat podrobněji. Snažili jste se tvářit se, že nevidíte neshody, které v Radě ohledně tohoto sociálního cíle nepochybně panují. Považuji to za mimořádně politováníhodné a je to vskutku políček osmdesáti milionům chudých v Evropské unii.

Musím vám přiznat ke cti, že jste vždy vystupoval skromně a cílevědomě. Se skromností, díky níž v roli předsedy Evropské rady nikdy nepůsobíte arogantně, a s cílevědomostí, když říkáte, že vaše úloha spočívá především v rozvoji dlouhodobé strategie a jejím prosazování v nadcházejících letech. Máte před sebou výzvu – strategii EU 2020 a cíle ve všech příslušných oblastech. V červnu můžete složit reparát. Máte naši podporu, tato strategie však rozhodně musí obsahovat jasné cíle v oblasti chudoby.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Pane předsedo, pane komisaři, pane Van Rompuyi, mám dvě úvodní poznámky. Zprv bych vám jako poslanec Evropského parlamentu za Rakousko rád z celého srdce poděkoval za to, že jste si udělal čas na dvoudenní návštěvu Rakouska a setkal se i s rakouskými poslanci, kteří tak již měli příležitost o tomto projektu diskutovat. Zadruhé bych rád omluvil pana Reula – měl teď hovořit, musí se však účastnit jednání výboru, máme totiž několik povinností zároveň.

Pokud jde o dnešní rozpravu, nejprve bych rád řekl Radě – ano, máte pravdu, na tomto zasedání Rady bylo nalezeno řešení. Představitelé států a vlád však neměli dostatek odvahy, aby zvolili čistě evropské řešení. Takové řešení by nepotřebovalo, aby se podílel MMF. Kritéria, když jde o peníze, jsou jednoznačná. V Evropě však musíme jednat sami, máme-li problémy v rámci Evropské unie. Potřebujeme více skutečně evropských řešení.

Druhý bod se týká strategie Evropa 2020. Evropa 2020 není cílem. Musí být nástrojem k dosažení našich cílů, a to především jako důsledek hospodářské a finanční krize. Strategii Evropa 2020 chybí projekty, jasné nástroje, a v současnosti i politická vůle k naplnění daných cílů.

Zatřetí bych chtěl, pane Van Rompuyi, podotknout, že Lisabonská smlouva nestačí, potřebujeme další mezivládní spolupráci. Nechceme však mezivládní spolupráci, která by se týkala jen prezidenta Sarkozyho a kancléřky Merkelové bez účasti Evropského parlamentu a občanů. Výdobytky Lisabonské smlouvy nesmí ani při řešení budoucích otázek zapadnout.

Předseda. – Othmar Karas je samozřejmě z Rakouska, ale zastupoval Herberta Reula.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedo, pane předsedo Evropské rady, mám dvě sdělení – jedno znepokojivé a jedno vyzývající k práci, kterou máme před sebou.

Jsem znepokojen nedostatečnou reakcí a jejím čistě evropským měřítkem; jsem znepokojen účastí Mezinárodního měnového fondu a využitím dvoustranných půjček.

Jsem znepokojen tím, že reakce nebyla dostatečně účinná, přičemž v krátkodobém účinku řecký dluh dokonce vzrostl. Znepokojuje mne i neporozumění základnímu problému, jež jsme zde v Parlamentu zdůraznili.

Problém Řecka je navíc problémem eurozóny, a tím i celé Evropské unie: deficit a následný dluh prudce vzrostly v důsledku mimořádně nákladných plánů na finanční záchranu. Proto nesmí přísný přístup ohrozit investice nutné pro hospodářskou obnovu ani financování nezbytných reforem.

A to je důvod, proč chci svým druhým sdělením dodat odvalu do práce – protože nezbytné reformy musí jít ruku v ruce se strategií, jejíž význam nesmí být v žádném případě v očích Evropanů snižován. Měli bychom tedy klást důraz na obnovu evropského modelu, který je pro nás tak důležitý – vzdělání, pochopitelně, a znalostní společnost. A kromě toho závazek kvalitní zaměstnanosti a především rovné pracovní podmínky, které nás lépe připraví na budoucnost, aniž by byl ovšem zanedbán boj proti chudobě.

Proto vás, pane předsedo Evropské rady, vyzývám, abyste se zavázal k tomu, že Rada a Komise budou ve strategii 2020 ambiciózní – na níž se musí podílet i tato sněmovna – a dostojí svým povinnostem, neboť je v každém případě zřejmé, že Parlament své závazky vůči evropské veřejnosti, která to od nás očekává, splní.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Pane předsedo, krize se nedají předvídat a nemůžeme zabránit ani tomu, aby se v budoucnosti opakovaly. V tom se zcela shodneme, lze-li to považovat za útěchu. Naším úkolem by však mělo být, že se z krize poučíme a využijeme všechny příležitosti, které nám přinesla. Evropský parlament, Evropská komise ani Rada nemají na výběr – musíme spolupracovat a proměnit tato ponaučení v moudré, elegantní a skutečně evropské politiky, na něž občané čekají.

Jsem přesvědčena, že si nemůžeme dovolit vyčkávat a že bychom měli mít neustále na paměti naléhavost situace. Existuje velké riziko, že se finanční krize a krize reálné ekonomiky promění v krizi veřejného dluhu. Proto je v současné situaci skutečně nesmírně naléhavé, abychom našli nový zdroj hospodářské, sociální a politické energie k tomu, abychom se mohli vydat cestou udržitelného růstu. Nová smlouva upřesňuje, kde takový zdroj hledat – Evropu netvoří jen evropské orgány a vnitrostátní vlády. Její úkoly se prolínají evropskou, vnitrostátní, regionální a místní úrovní správy a já věřím, že můžeme Evropě dodat novou energii tím, že budeme brát vážně její víceúrovňový systém správy, který poskytne mechanismy pro strategii EU 2020.

Regionální a místní úrovně evropské správy jsou důležité – i v jejich rukou spočívá budoucnost Evropy. Na těchto úrovních je možné využít rostoucí počet politických nástrojů, které mají k dispozici, ale i nadšení všech partnerů, jež Evropa potřebuje – z podnikatelské sféry, akademické sféry a občanské společnosti. Současné jsou tyto úrovně také schopné převést evropské cíle do svých vlastních strategií růstu a zaměstnanosti ve své oblasti.

Evropa své úkoly splní jen za předpokladu, že skutečně pochopíme, že tyto úkoly a povinnosti musí řádně koordinovaným způsobem sdílet evropská, vnitrostátní, regionální a místní úroveň správy. Zapojení místní a regionální úrovně Evropy do realizace společných evropských cílů v rámci strategie EU 2020 zvyšuje evropský potenciál i naše naděje na růst.

Anni Podimata (S&D). – (EL) Pane předsedo, představitelé států a vlád se před čtrnácti dny rozhodli vytvořit nový mechanismus evropské solidarity, aby podpořili ekonomiky, které mají vážné hospodářské problémy, jako je Řecko, a ochránili stabilitu eurozóny. Nepochybně se jedná o významné rozhodnutí, jež, jak jsme doufali a doufáme, napraví dojem roztržštěnosti a disharmonie, který v Unii v poslední době zavládl, což se bolestivě promítlo do výpůjčních nákladů pro Řecko a mělo důsledky pro stabilitu a soudržnost eurozóny jako celku; to je nám všem známo.

Bez ohledu na nesporný politický význam rozhodnutí se spekulativní útoky bohužel opakovaly, přičemž v posledních 24 hodinách jejich objem dokonce stoupl, a to v důsledku některých nejasností obestírajících podpůrný mechanismus – které se musí, pane předsedo Rady, co nejrychleji odstranit – a dezinformačních fám neznámého původu a účelu, jež se šíří v různých podobách, a podle poslední verze, která se v Řecku nedávno objevila, prý byl dokonce vyjádřen požadavek, aby bylo znovu jednáno o dohodě z 25. března.

Jak víte, řecká vláda tyto zvěsti popřela. Ale i vy byste měl této sněmovně výslovně a rozhodně potvrdit, zda byl řeckou stranou za poslední dva týdny vyjádřen požadavek na přezkoumání dohody z 25. března. Musíte mít rovněž vůli a odhodlání požádat ty představitele států a vlád, kteří sehrávali zásadní roli a měli konečné slovo při vytváření konečné dohody, aby respektovali literu a ducha této dohody a nečinili nešťastná prohlášení o výpůjční úrokové míře, která bude Řecku vyměřena, pokud požádá – což dosud neučinilo, ani to nemá v úmyslu – o aktivaci podpůrného mechanismu.

José Manuel García-Margallo y Marfil (PPE). – (ES) Pane předsedo, rád bych hovořil o dvou nových věcech v souvislosti s tématy, jimiž se Evropská rada zabývala: strategií 2020 a regulací finančních trhů

Co se týče strategie 2020, všichni, kdo jsme tady, jsme dlouhou dobu říkali, že jedním z důvodů, proč se nepodařilo dosáhnout Lisabonské strategie, byl nedostatek nástrojů, díky kterým by bylo možné zavázat členské státy, aby plnily závazky. A Komise a Evropská rada přicházejí v současnosti s návrhem, který je téhož druhu: právně slabá dohoda, která odkazuje na články 121 a 136 Smlouvy.

Uřadující předseda Rady při zahájení španělského předsednictví hovořil o tom, že si je vědom těchto nedostatků a že chce více: chce posílit hospodářskou správu. Nyní se vás ptám, pane předsedo Evropské rady: kde je vytříbená galantnost? Kam se poděly činy z lásky a chrabré skutky v této bitvě, kterou vedeme? Co tyto záměry potkalo?

Pokud jde o finanční regulaci, mám jednu špatnou zprávu a dvě dobré. Tou špatnou je, že Rada evidentně rozhodla o pozdržení regulace alternativních investičních fondů – známých pod pojmem kasinový kapitalismus – právě v době, kdy byly tyto fondy částečně odpovědné za spekulativní útoky na řecké hospodářství.

První dobrou zprávou je to, že strategie 2020 hovoří o iniciativě, která v důsledku uloží finančním institucím povinnost odkládat stranou finanční prostředky na úhradu některých škod, které tyto instituce způsobily; či jak to vyjádřil prezident Obama, zamezí tomu, aby *Main Street* musela platit za škody způsobené jí *Wall Street*. Druhou dobrou zprávou pak je, že Rada poprvé selektivně vyčleňuje systémové instituce, kterým se rozhodla věnovat zvláštní pozornost.

Tyto dvě věci jsou ve zprávách, o kterých Parlament v současné době diskutuje, zohledněny. V dohodě, jíž Rada dosáhla v prosinci, zohledněny nejsou. Byl bych rád, kdyby se Rada k těmto dvěma myšlenkám znovu vrátila, neboť pak si budeme moci mnohem více pomáhat. Věřte, pane předsedo, že do spolupráce s Radou, kterou vedete vy, se vždy rád zapojujím.

Csaba Őry (PPE). – (HU) Rád bych učinil dvě poznámky. První se může jevit jako technická, ale ve skutečnosti má jinou povahu, a druhý bod se týká podstaty celé věci. Z přehledu vidím, že nedílnou součástí strategie 2020, o jejíž přijetí bude Rada v červnu usilovat, mají být směrnice k otázkám zaměstnanosti. To je však zjevně nemožné, neboť jsme ještě ani neobdrželi návrh znění. Ten měl být hotový do konce dubna. Ani usilovným pochodovým tempem nebude Parlament schopen vydat k návrhu stanovisko dříve než v září. Jak by tedy pak bylo možné přijetí v červnu? Nebo jiná otázka – jak bude v tomto případě vzato v potaz stanovisko Parlamentu? Tedy přestože jsme připraveni zde spolupracovat a rádi bychom, aby k tomu došlo, je nutné vzít v úvahu rovněž pravidla, která jsou závazná pro Parlament.

Co se týká hlavních částí strategie, je třeba uvítat, že Rada usiluje v případě směrnic o otázkách zaměstnanosti a hospodářství o užší reciproční vztah, ale jak už jsem uvedl, je nezbytně nutné, abychom měli vůbec možnost začít s Radou spolupracovat. V tuto chvíli se však v každém případě zdají tyto myšlenky jako příliš obecné. Úroveň zaměstnanosti dosahující 75 % je pěkný cíl, stejně tak jako cíle 20/20/20 v oblasti změny klimatu a cíl 10 a 40 % týkající se vzdělávání, ale jak, čím a z čeho budou tyto cíle naplněny, a co otázka dohledu, a co se stane v případě, že někdo tyto cíle nesplní, či je splní jen na papíře, čili jinými slovy pokud někdo nepředloží správná čísla? Zažili jsme takové věci při provádění Lisabonské strategie.

Nakonec bych rád řekl, že jsem potěšen, že i politika soudržnosti se pohne kupředu jako důležitá oblast související se strategií 2020. Mám tu však jeden návrh: měly by být v každém případě stanovené kvantitativní cíle – jak to bylo naznačeno v souvislosti s bojem proti chudobě – a měl by vzniknout určitý soubor ukazatelů, který nám umožní sledovat pokrok v této věci, nebo ostatně také zpoždění.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Pane předsedo, je toho hodně, co bych chtěl říci na toto téma, nemám ale dostatek času. Budu tedy hovořit o morální krizi.

– Pan Van Rompuy uvedl, že Rada diskutovala o morální krizi, více však tuto otázku nerozvedl. Byl bych rád, kdyby tak učinil.

Kupříkladu v mé zemi hrály Anglo-Irish Bank a Irish Nationwide s financemi ping-pong, aby auditoři nemohli odhalit jejich skutečný stav. Co se však stalo? Výkonný ředitel Irish Nationwide odešel s miliony ve své kapse, zatímco daňoví poplatníci měli své platy výrazně snižené. Manažeři Anglo-Irish Bank si před dvěma týdny zvýšili platy, zatímco účet daňových poplatníků činí 40 miliard EUR a toto číslo v průběhu příštích několika let stále poroste.

Dokud nebude situace s pachateli těchto činů vyřešena, a to jak jednotlivě, tak institucionálně, nejenže se historie zopakuje, pane Van Rompuyi, ale zopakuje se naprosto stejným způsobem.

(GA) Rád bych, aby pan předseda promluvil o krizi.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Pane předsedo, mnoho lidí říká, že to není Řecko, není to eurozóna, je to Evropská unie, kdo bude nakonec v budoucnu za tuto situaci souzen.

Po rozhodnutí Rady v březnu nehrozí v žádné evropské zemi státní bankrot. Souhlasím však se svými kolegy poslanci, kteří navrhuji více standardních institucionálních nástrojů; ty potřebujeme nejen k řešení a k prevenci státního bankrotu v členských zemích, ale také k ochraně těchto zemí před následky příležitostných krizí.

Řecko pomoc nepožaduje, přijímá opatření: schodek byl snížen o čtyři procenta díky tvrdým opatřením, která lidé v Řecku hrdinně dodržují, protože chtějí situaci v Řecku vyřešit jednou provždy. Do května schválí řecký parlament radikální změny v oblasti daní, pojištění a trhu práce.

Neměli bychom být překvapení, pokud Řecko vyjde z této krize silnější a bez minulých dluhů. Ale kdo ví, jaká bitva Evropu čeká?

Norica Nicolai (ALDE). – (RO) Mnozí z nás bohužel nevědí, že se nad Evropou vznáší nový přízrak, konkrétně populismus. Zapomínáme, že jako forma politické vlády může být příčinou morální krize, o níž tady všichni hovoříme a která doprovází krizi hospodářskou. Příčina však tkví v nás a v politických stranách, ke kterým patříme.

Pane předsedo Van Rompuyi, hovořil jste o rozpočtové kázni. Máme příklady z minulosti, že příliš mnoho pravidel může často způsobit vážné nedostatky, stejně jako případ, kdy je pravidel málo. Myslím si, že bychom mohli být pružnější a mohli bychom přezkoumat Pakt o stabilitě, protože nemáme žádnou představu o budoucím evropském modelu. Není v něm zohledněna realita a demografická situace, s níž se potýkáme a která není zmíněna ani v agendě EU 2020. Domnívám se, že by pro nás měla být tato otázka určitým důvodem k zamyšlení, neboť bychom neměli dopustit, abychom v koncipování nového evropského sociálního modelu neuspěli, tak jako tomu bylo u Lisabonské strategie. Druhý neúspěch těžce zasáhne soudržnost a začlenění v Evropské unii.

David Campbell Bannerman (EFD). – Pane předsedo, moje francouzština není příliš dobrá – *pardonnez-moi* – ale přece jen rozumím, že francouzské slovo *gouvernement* znamená správu. Považoval jsem porozumění tomuto výrazu za snadné. Nezdá se však být příliš snadné pro britskou labouristickou vládu nebo pro předsedu Van Rompuye. Zdá se, že myslí tímto pojmem vládu, jež je definována jako činnost nebo způsob řízení.

O obojetnost právě jde, neboť realita je taková, že dohoda Rady EU zlepšit hospodářskou *gouvernement* EU znamená činit rozhodování o státních záležitostech a jejich řízení. Zákonně se pak do rukou EU dostává více pravomocí, včetně pravomocí nad hospodářstvím Spojeného království, což je velmi citlivá otázka pro britské obyvatelstvo.

Kdy lidem řekneme pravdu? Směřujeme k nadstátu EU, a Británie bude muset platit za záchranu států v eurozóně – přestože, díkybohu, jejím členem sama není.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Pane předsedo, strategie Evropa 2020 obsahuje ambiciózní cíle a konkrétní čísla. Nehledě na skutečnost, že jsme zdaleka nedosáhli těchto cílů ani v rámci Lisabonské strategie – například v tempu výzkumu a vývoje –, je v této souvislosti zapotřebí položit si otázku, zda mají mnohé z těchto cílů vůbec smysl. Cílem strategie Evropa 2020 je například výrazně zvýšit počet pracovníků akademické oblasti. Samozřejmě potřebujeme vysoce kvalifikované lidské zdroje, ale odborníci zastávají názor, že potřebujeme proškolené specialisty, nikoli prudký nárůst počtu vysokoškolských absolventů, kteří poté těžko hledají zaměstnání nebo je sice naleznou, ale nepatřičné.

Ve vymezení cílů zde existuje značný rozpor. Na jednu stranu musí být rozpočet konsolidován, a na druhou stranu mají být investovány obrovské prostředky. Sledovat, jak bude tohoto řešení dosaženo, bude zajímavá ekvilibristika.

Pokud jde o otázku regionů, ze studií jednoznačně vyplývá, že Lisabonská smlouva a Lisabonská strategie byly úspěšné tam, kde byly systematicky zapojovány regiony a kde nebyl používán centralizovaný přístup. I to je důležitý bod, na nějž je třeba brát při provádění strategie Evropa 2020 zřetel.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Pane předsedo, dvě věci: zaprvé odpovědnost, která je životně důležitá při řešení této situace v Řecku. Komise potřebuje ujasnit s Řeckem tok informací. Komise musí Parlamentu podávat velmi podrobné zprávy o makroekonomických informacích, které z Řecka obdrží, a také o použité metodě, včetně přesného času, kdy byly tyto jednotlivé kategorie informací a statistické údaje obdrženy. Komise musí jasně vymezit, v čem spočívá institucionální a osobní odpovědnost. Někdo je odpovědný a musí mu být odpovědnost svěřena. Tato otázka je jiná než otázka pomoci Řecku.

A zadruhé, základním faktorem vedoucím k hospodářské situaci Řecka, jak bylo uznáno řeckým předsedou vlády a zdůrazněno veřejným míněním zaznamenaným v Eurobarometru v roce 2009, byla korupce. Nastal čas, aby Komise zavedla protikorupční politiku pro všechny členské státy a také aby vytvořila mechanismus prevence a boje proti korupci – opět ve všech členských státech.

Maroš Šefčovič, místopředseda Komise. – Pane předsedo, rád bych váženým poslancům poděkoval za jejich vystoupení, dotazy a návrhy. Chtěl bych stručně na některé z těchto dotazů odpovědět.

Souhlasím s těmi poslanci Evropského parlamentu, kteří požadují dodržování pravidel. Jsem přesvědčen, že kdybychom je lépe dodržovali, nebyli bychom teď v této situaci. Velmi usilovně pracujeme na tom, abychom se na těchto pravidlech shodli, proto bychom je pak nakonec měli dodržovat. Komise vyvine maximální úsilí, aby je v budoucnosti ještě více prosazovala.

Co se týká dělby práce – jaké úkoly by v rámci strategie EU 2020 měla plnit Komise a jaké úkoly by měly plnit členské státy – máme nyní k dispozici poměrně podrobný popis činností na úrovni EU a na úrovni členských států. Budeme je dále zpřesňovat a předložíme konkrétní návrh, jak dále realizovat vlajkové projekty. Bude vcelku podrobný. Bude popisovat jednotlivá opatření krok za krokem. Mohu vás ujistit, že pro Komisi je provedení této mimořádně důležité strategie prioritním cílem.

S tím samozřejmě souvisí odstraňování překážek a lepší využívání potenciálu jednotného trhu a mnohem lepší a účinnější využívání toho, co může nabídnout Evropa. Budeme tak činit na úrovni Komise, současně však očekáváme i strategické vstupy členských států ohledně toho, kde spatřují možnosti pro lepší využívání jednotného trhu, a tam, kde podle nich stále existují překážky, na jejichž odstranění bychom měli pracovat.

V otázce hospodářské správy a lepší hospodářské koordinace hodláme plně využít ustanovení Lisabonské smlouvy, a první návrhy v této oblasti předložíme na jaře tohoto roku.

Co se týče správy a strategie EU 2020, hledáme odpovídající rovnováhu mezi pozitivní motivací členských států a požadavkem, aby jejich úsilí bylo větší a kvalitnější. Jsme přesvědčeni, že jsme tentokrát našli odpovídající způsob a že by výsledek měl být mnohem lepší než v minulosti. Budeme samozřejmě na sledování a hodnocení spolupracovat s Parlamentem a budeme mít velmi dobrou příležitost o tom podrobně diskutovat.

Pokud jde o transatlantickou spolupráci, Komise je odhodlána Transatlantickou hospodářskou radu a její činnost dále zdokonalovat. Současně jsme vázaní i kolem jednání z Dohá, neboť jsme přesvědčeni, že závěry z Dohá otevřou dveře dokořán lepšímu světovému obchodu a zlepšení situace v rozvojových zemích.

Mnozí poslanci hovořili o Řecku. V této souvislosti bych rád ještě jednou zopakoval, že jsme mechanismus eurozóny vytvořili ve spolupráci s MMF, je to však stále mechanismus eurozóny, a to je třeba zdůraznit. Je to nejlepší řešení, které jsme mohli za velmi náročných okolností nalézt.

Dále jsem zde zaslechl tvrzení, že strategie EU je příliš dirigistická – s tím nemohu souhlasit. Snažíme se nalézt způsob, jak mobilizovat a aktivovat jednotlivé úrovně, jejichž prostřednictvím můžeme dosáhnout nejúčinnějších opatření a vést události tím nejlepším směrem. Chceme využít systému vzájemné slučitelnosti, aby se všechny úrovně navzájem podporovaly.

Pokud jde o malé a střední podniky, klíčový prvek strategie, a o to, co od nich slyšíme, požadují rovné podmínky v rámci Evropy a snížení administrativní zátěže. A právě toho chceme dosáhnout.

Pokud jde o zemědělství, bylo součástí evropské strategie 2020 od samého počátku, my bychom ale neměli strategii EU 2020 vnímat jako vyčerpávající seznam všeho, co bychom měli v budoucnosti učinit, ani vyčerpávající seznam toho, jak bychom měli k zemědělství v budoucnosti přistupovat.

Zanedlouho proběhne velmi důležitá rozprava o přezkumu rozpočtu, a to je ten okamžik, kdy bychom měli podrobněji diskutovat nejen o budoucnosti zemědělství, ale i jiných politik.

Předseda. – Dnešní rozprava je velmi důležitá, je tedy potřeba zde setrvat a dále diskutovat.

Herman Van Rompuy, předseda Evropské rady. – (FR) Pane předsedo, dámy a pápnové, jen velmi stručně navážu na to, co řekl místopředseda Evropské komise. Mám jen několik poznámek, které bych rád zdůraznil.

Zprvce náš proslulý mechanismus zavedený kvůli řešení řecké krize, neboť byl v posledních týdnech a měsících bohužel požadován. Mnozí z vás volali po evropstějším řešení. Je to jistě významný argument, my ale musíme pracovat v rámci Lisabonské smlouvy. Lisabonská smlouva hovoří jasně. Neobsahuje tzv. doložky o pomoci. Nepředpokládá takovou situaci.

Proto musíme něco nalézt. Požadovali jsme, aby řecká vláda přijala odpovědnost – a ta tak učinila a přijala některá opatření – nyní však musíme nalézt mechanismus finanční pomoci, který by respektoval literu a ducha Lisabonské smlouvy, Proto Evropská komise navrhla mechanismus dvoustranných půjček pod taktovkou Komise. Proto mnohé členské státy, včetně nizozemského Parlamentu, požadovaly zásah Mezinárodního měnového fondu.

Nežádala to jen jedna nebo dvě vlády, bylo jich mnohem více, které tento požadavek vyjádřily. Proč? Protože v poslední době platily peníze do Mezinárodního měnového fondu právě proto, aby mohl nyní splnit svůj úkol a poskytnout včasnou finanční pomoc. Evropa skutečně přispěla velmi vysokou částkou.

Z pozice belgického premiéra jsem například za svou zemi přispěl zhruba 5 miliardami EUR, a někteří poslanci – jejich parlamenty a vlády – se tedy ptají, proč po všem tom úsilí vynaloženém evropskými zeměmi nemůžeme těchto finančních zdrojů, které byly poskytnuty Mezinárodnímu měnovému fondu, využít na pomoc evropské zemi.

Pročež je třeba něco vymyslet, směnu v naturáliích, něco kreativního, co by respektovalo Smlouvu. Ti, kdo požadují evropstější řešení, musí v první řadě – opakuji – pracovat v duchu Lisabonské smlouvy. Vytvořili jsme pochopitelně kompromisní mechanismus, a právě takový jsme jej byli nuceni nalézt, neboť Lisabonská smlouva jiné mechanismy nezná.

Dámy a pápnové, řecká vláda nepožádala o přezkoumání dva týdny staré dohody; nic takového se nestalo. Řecký ministr financí to včera vyjádřil velmi jasně. Znovu opakuji, že nepožádal o finanční pomoc. Je přesvědčen, že jakmile budou výsledky jeho úsilí vidět, falešné zprávy se přestanou šířit.

Veškerá nepodložená prohlášení a šíření pomluv jsou proto velmi škodlivá pro řecké daňové poplatníky, protože takové zprávy ničemu nepomohou, naopak škodí těm, kteří musí snášet řadu opatření, z toho důvodu, že jejich země dříve nejednala dostatečně rychle.

Pan Šefčovič se věnoval i otázce hospodářské správy – je třeba si jasně říci, že Evropská rada pracuje v rámci oblasti své působnosti zakotvené v článku 15 Smlouvy. Poskytuje vodítko a definuje hlavní politické směry, jimiž je třeba se řídit, nemá však žádnou výkonnou ani legislativní pravomoc. Není to tedy samozřejmě vláda v ústavním slova smyslu. Jejím úkolem je však koordinovat, monitorovat, dávat některé podněty, a jak se ve Smlouvě jasně říká, poskytovat vodítko. Takový je politický mandát hospodářské správy, rozhodně by neměla být chápána v ústavním smyslu slova.

Je před námi velký kus práce. Některé lidi se mne ptali: byly uplatněny postihy nebo jsou předpokládány jen v případě, že nevzniknou určité předpisy v oblasti hospodářství a zaměstnanosti? Dobrá, v takových případech je pak ale třeba Smlouvu změnit, musí být jiná. Postihy lze uplatnit jen v tom případě, že to umožňuje Smlouva. Tato Smlouva nám nic takového nedovoluje. Měli bychom o této věci diskutovat v rámci pracovní skupiny? Pokud někdo chce předložit návrhy, budeme o nich diskutovat, postihy však nelze uplatňovat, to je v rozporu s Lisabonskou smlouvou.

Pokud se jedná o oblast volného obchodu mezi Spojenými státy, Evropou a dalšími, domnívám se, že hlavní práce, která je nyní nezbytná, je to, o co usiluje pan Lamy a další, tedy konkrétně úspěch kola jednání z Dohy. Považuji to za nejvyšší prioritu. Bije na poplach, a to je dobře. Není pochyb o tom, že v Evropě nedošlo k velké vlně protekcionismu. Zabránili jsme tomu a musíme udělat víc, musíme jít dál.

Je pravda, že máme před sebou velké výzvy ve třech oblastech: první z nich je změna klimatu, kterou se zabývá dohoda z Kodaně, přísliby ohledně snižování emisí CO₂ však ke splnění cílů daných dohodou z Kodaně – jinými slovy k zajištění toho, aby teplota nepřekročila teplotu v období před industrializací o více než dva stupně – nestačí.

Kromě problému změny klimatu je zde výzva v oblasti mezinárodního obchodu a úkol mezinárodní finanční regulace – někteří z vás se o tom zcela správně zmiňovali. Máme tedy mimořádně důležitý mezinárodní program a Evropa musí sehrát velmi významnou úlohu ve skupině G20 i v rámci jiných orgánů, aby k pokroku docházelo na mezinárodní i celosvětové úrovni.

Proč nezahrnout vnitřní trh mezi pět cílů? Jistě proto, že vnitřní trh je nástrojem a je třeba jej regulovat prostřednictvím mnohých z těchto cílů. V oblasti výzkumu a vývoje i v jiných oblastech musíme využít veškerých zdrojů, které vnitřní trh nabízí. Musíme jej dále rozvíjet, ale tím to samo o sobě nekončí. Je to nástroj, ale velmi důležitý nástroj. S nadějí očekáváme návrhy profesora Montiho na zlepšení vnitřního trhu, jedná se však o velmi důležitý přínos. Stejně jako již máme jednotnou měnu, máme i jednotný trh. Je třeba tuto oblast dále rozvíjet, abychom pomohli růstu a zaměstnanosti.

Někteří z vás kladli otázku – jaký to má všechno smysl? Smysl spočívá v tom, že budeme mít dostatečný hospodářský růst, abychom mohli řádně financovat náš sociální model, a bude sloužit Evropské unii, která chce hrát ve světě významnou úlohu, což ale není možné, aniž by měla větší hospodářskou sílu. Nemůžeme hrát roli v našem světě, když nebudeme opravdu velkou, velmi velkou, hospodářskou silou.

, *předseda Evropské rady.* – (NL) Na otázku paní Van Bremptové bych rád odpověděl v holandštině. Hovořím sice k jejímu prázdnému křeslu, přesto to řeknu. Skutečně nevím, proč to považuje za ostudu. Je to poprvé, co se boj proti chudobě stal jedním z pěti klíčových cílů, přesto slyšíme, že je to ostuda, že jsme v této oblasti nedošli dostatečně daleko a že to musíme zkusit znovu. Je to skutečně poprvé. Těším mne proto – jsem dokonce hrdý –, že jsme společně s Komisí bojovali a podařilo se nám začlenit boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě mezi těchto pět klíčových cílů. Potřebujeme samozřejmě stanovit správné ukazatele a to není tak snadný úkol, je to mnohem těžší, než si řada lidí myslí. Opakuji, v žádném případě nemám pocit, že bych měl v červnu skládat reparát. V daném měsíci budeme pokračovat obvyklým způsobem v plnění toho, co jsme 25. března rozhodli. Velmi mne proto těší, že jsme skoncovali s minulostí a chudoba se stala vrcholnou prioritou Evropské unie.

, *předseda Evropské rady.* (FR) Pane předsedo, rád bych se omezil na těchto několik poznámek a postřehů.

Neodpověděl jsem sice na všechny připomínky, opakuji však, že to není proto, že bych je neposlouchal, ale proto, že máme málo času.

Mnohá vystoupení byla spíše komentáři než otázkami. Zaznamenal jsem je a budu o nich přemýšlet.

V každém případě vám děkuji za vaše důležité a zajímavé příspěvky k této rozpravě o tématu, které je pro Evropskou unii klíčové – konkrétně strategii vztahující se k tomu, co nazýváme růstem a zaměstnaností, strategii 2020.

Předseda. – Jsem si jistý, že rozpravu poslouchá co nejvíce našich kolegů, tedy nejen paní Van Bremptová, ale i nejméně 300 dalších, ve svých pracovnách, neboť zde takovou možnost máme.

V oblasti strategie 2020 pracuje přinejmenším osm výborů Evropského parlamentu přímo a ostatní nepřímo, naše rozhodnutí uspět je tedy velké a jsme připraveni dále diskutovat, spolupracovat a podílet se na přípravě podrobných ustanovení o tom, jak má být strategie organizována. Tato rozprava je pro nás všechny velmi důležitá.

Velice vám děkuji, že jste přišli, děkuji předsedovi Evropské rady a místopředsedovi Komise za důkladnou a obšírnou diskusi na toto téma, a děkuji vám všem, vážení kolegové, za tuto rozpravu.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Pro Evropský parlament je důležité, aby se zapojoval do pozitivní spolupráce s Komisí a Radou. Vítám v této souvislosti dnešní rozpravu o závěrech ze zasedání Evropské rady (25.–26. března 2010). Byl v něm kromě diskuse o obecných otázkách kladen důraz na hospodářskou strategii Evropa 2020, ale i na přípravu mezinárodních jednání o změně klimatu. Myslím si, že problémy v eurozóně se dotýkají nás všech, neboť zajištění stability eura má nesmírný význam pro celou Evropskou unii. Evropská rada bude sehrávat důležitější úlohu v koordinaci příslušných nástrojů na vnitrostátní a

evropské úrovni zaměřených na posílení hospodářské výkonnosti členských států. Vzhledem k těmto skutečnostem jsou řešení, která se týkají pouze rozpočtových problémů, nedostatečná, neboť tyto problémy úzce souvisí s hospodářskými problémy. Podporuji cíle Evropské rady pro dosažení vysoké úrovně zaměstnanosti, zvláště prostřednictvím politik na povzbuzení zaměstnanosti mladých lidí. Je nutné zlepšit podmínky pro navýšení investic do výzkumu a inovací. Musíme stanovit realistické cíle nejen v této oblasti, ale i co se týče cílů v oblasti změny klimatu. Evropská komise musí co nejdříve předložit konkrétní opatření pro realizaci projektů určených na snižování chudoby v celé Evropské unii.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), písemně. – (RO) Debatu na jarním zasedání Evropské rady ovládlo téma hospodářských problémů Řecka, a pokud by závěry ze zasedání nebyly doloženy písemně, řada z nás by ani nevěděla, že byly projednávány i jiné otázky, jako například strategie Evropa 2020 a řada dalších témat. Tyto informace se však jistě ještě nedostaly k běžným Evropanům, kteří mají dojem, že se na jarním summitu jednalo výhradně o Řecko. Bez toho, abychom byli cyničtí, můžeme říci, že za poslední dva roky celosvětové krize je na úrovni Evropského společenství všechno zlé i k něčemu dobré: představa strategie a budoucnosti, jež odvrátí jakékoli velké hospodářské problémy v budoucnu, stanoví nový směr pro rozvoj států EU-27, a v důsledku i učiní Evropu konkurenceschopnější. Je však nesmírně významné, že závěry jarního zasedání Rady, které jsou dozajista vznešené, o strategii Evropa 2020 již nezůstávají jen na úrovni dobrých úmyslů. Evropská unie je velmi složitý celek, který je tvořen odlišnými, samostatnými zeměmi, které byly institucionálně sjednoceny. Na hlavní zásady stanovené Radou Evropské unie však reagují různými opatřeními. Proto by stanovení jasných cílů pro každý členský stát přineslo pravděpodobně více výsledků, než aby byla nezbytná opatření k provedení strategie nechávána na nich.

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. – Vrcholná schůzka na potřeby Řecka zdaleka účinně neodpověděla. Pan Van Rompuy uvádí, že schopnost EU nalézat konsenzus zůstává nedotčena a tak tomu je, bohužel však existuje konsenzus jen na úrovni nejmenšího společného jmenovatele. Navrhované řešení je všechno ostatní, jen ne evropské. Základem skutečně evropské odpovědi by musel být evropský rámec pro pomoc Řecku, aby se vymanilo z dluhové krize, místo toho, abychom tak činili pomocí dvoustranných půjček. Kromě toho se také obávám, že může urpět důvěryhodnost eurozóny jako celku, pokud bude MMF intervenovat, a to nehovořím o tom, že řecká vláda zjevně před intervencemi MMF couvla, neboť podmínky MMF by mohly vést k sociálním a politickým nepokojům v zemi. Čeho se skutečně obávám je to, že trhy na toto řešení moc pozitivně nereagovaly, neboť úroková míra nabízená Řecku na trhu zůstává i nadále přibližně ve výši 7 % nebo ještě o málo víc, a to je pro Řecko nepříznivé. Vítám nicméně vytvoření pracovní skupiny, která doufám předloží ambicióznější návrhy, jež umožní v budoucnu účinně zajistit hospodářskou a fiskální udržitelnost eurozóny.

Kinga Göncz (S&D), písemně. – (HU) Vítám skutečnost, že na posledním zasedání Evropské rady byl nastíněn kompromis ohledně hospodářského programu Evropské unie do roku 2020 a poskytnutí pomoci Řecku. Hospodářský růst, stanovený ve strategii jako cíl, je zároveň základním předpokladem pro vymanění se z krize v sociální oblasti a na trhu práce. Je třeba přivítat, že Evropská rada záležitost zvyšování zaměstnanosti nejen mezi mladými lidmi a staršími pracovníky, ale i mezi osobami s nízkou kvalifikací, věnuje velkou pozornost. Nárůst zaměstnanosti těchto skupin musí jít v ruku v ruce se získáváním dovedností, které mají dostatečnou hodnotu na trhu, a je také dobré posilovat celoživotní učení. Souhlasím také s úsilím maďarské vlády, která se nás snaží přimět k tomu, abychom na cestě k odstranění chudoby přemýšleli spíše o kvantitativních cílech v oblasti regionální soudržnosti než o cílech souvisejících s chudobou, neboť chudoba, a zejména vážná chudoba postihuje v EU určité jasně vymezené zeměpisné regiony. Umožnilo by to harmonizovat opatření v boji proti chudobě a komplexním problémům právě méně rozvinutých regionů. Zároveň je důležité, aby v době přijímání cílů strategie 2020 disponovali ti, kdo přijímají rozhodnutí, přesnými údaji o úrovni a podílu chudoby ve společnosti. Ačkoli řešení hospodářské krize a strategie EU 2020 již stanovily směr, kterým postupovat, je žádost zmíněná skupinou zemí Visegrádu, konkrétně aby diskuse o této otázce neurčovala definitivně dlouhodobý výhled v měnové oblasti po roce 2013, zcela pochopitelná. Rozhodnutí v této věci bude výsledkem dlouhých jednání a také není možné předvídat, kolik prostoru k manévrování ve finanční oblasti dovolí v rámci Evropské unie situace v letech 2010–2013.

András Gyürk (PPE), písemně. – (HU) Zvláštní pozornost byla v závěrečném dokumentu z březnového jednání Rady – zcela správně – věnována otázce změny klimatu. Je to o to vítanější vzhledem k neúspěchu jednání na summitu v Kodani, jež vytvořilo určitou nejistotu, pokud jde o politiku v oblasti klimatu. Mechanismy flexibility, které se uplatňují především v systému obchodování s emisními kvótami, pravděpodobně nadále zůstanou významnými nástroji budoucího úsilí Evropské unie v oblasti ochrany klimatu. Jejich fungování se však dnes vyznačuje jistými protiklady. V loňském roce byl například ve Spojeném království spáchán při transakci s kvótami rozsáhlý daňový podvod. Není to tak dlouho, co vyšlo najevo, že

kvóty prodané maďarskou vládou nalezly nezákonnou cestu zpět do systému obchodování s emisemi v EU. Za pomoci zahraničních firem došlo k pokusu získat dvakrát efekt využití emisních práv. To jsou jen dva příklady, které ukazují, že tento systém emisních práv nefunguje bezproblémově. Nešvary poškozují zeměna ty, kdo usilují o to, aby environmentální škody byly omezeny. Tím, že se poučíme z negativních příkladů, budeme schopni co možná nejdříve vyplnit právní mezery skrývající se v systému obchodování s emisními kvótami. Evropská komise musí přijmout kroky, aby zastavila využívání povolenek bez ohledu na reálnou výkonnost, ve zlém úmyslu, nebo tak, že to nebude splňovat zamýšlený účel. Kromě toho je třeba zavést plný právní soulad mezi předpisy na ochranu klimatu na mezinárodní úrovni a na úrovni EU. S ohledem na tyto cíle by bylo užitečné posílení kontrolních postupů EU. Účinné předpisy na ochranu klimatu budou nadále požadovat, aby byly uplatňovány pružné mechanismy. Pružnost ovšem nemůže znamenat nepředvídatelnost a nesmí vytvářet příležitosti ke zneužití.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Závěry ze zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 25.–26. března 2010, rozhodně vyjadřují hlavní ambice, které pro nadcházející období až do roku 2020 mají členské státy. Zaregistroval jsem zejména jednu věc: soudržnost cílů podpořených čísly a závazky v oblasti posílení investic do výzkumu a vývoje a snížení emisí plynů. Je samozřejmé, že politická vůle je základním požadavkem pro to, aby se tyto cíle přetvořily do politik, které také znamenají výsledky. Veškeré naše úsilí musí mít toto na paměti. Na druhé straně odsuzuji odložení stanovení kvantifikovatelných cílů pro snížení počtu osob předčasně ukončujících školní docházku a zvýšení počtu vysokoškolsky vzdělaných osob a pro snížení sociálního vyloučení a odsuzuji jej, a to tím víc, že rok 2010 je vlastně rokem, který je v Evropě této otázce věnován. I když kvůli řadě faktorů zůstane tempo rozhodování i dále pomalé, potřebujeme zde ale v každém případě být více účinní, co se týče provádění, aby se tato nová strategie stala úspěchem, a nikoli zopakováním Lisabonské strategie.

Krzysztof Lisek (PPE), písemně. – (PL) Se zřetelem k procesům, které v Evropě probíhají, jako je například demografický pokles původního obyvatelstva a hospodářská krize, má dobře vypracovaný promyšlený strategický akční plán mou plnou podporu. Strategie Evropa 2020 by nám měla umožnit, abychom účinně bojovali proti dopadům těchto škodlivých jevů, abychom udělali vše pro to, aby v příštím desetiletí byl náš kontinent připravený na výzvy, které by měly probíhat v prostředí světové konkurence. Spoléhám se na dobrou informační kampaň mezi občany členských států, která jim pomůže při výkonu jejich pravomocí svěřených jim Lisabonskou smlouvou, a na jejich vliv, jež budou mít nejprve v plánování, a poté v realizaci této strategie prostřednictvím větší spolupráce na regionální, ale i nižších úrovních a v menších místních společenstvích. Souhlasím také, že skutečně veškeré strategické priority – udržitelný růst, znalostní a inovativní ekonomika, investice do vzdělávání občanů a budování společnosti, v níž nejsou ekonomické rozdíly a chudoba – byly dobře specifikovány. Dále se domnívám, že bychom teď měli urychleně připravit mechanismy pro uvedení těchto priorit do praxe a vytvořit časový rámec pro tento proces. Spoléhám se na dobrou a komplexní spolupráci v této oblasti. Rád bych zdůraznil, že strategie Evropa 2020 musí zohlednit obrovské rozdíly v úrovni rozvoje a různý potenciál jednotlivých regionů. Nepřizpůsobíme-li vhodně časový rámec a prostředky určené k dosažení strategických cílů okolnostem v jednotlivých částech EU, obávám se, že naše práce nemusí přinést výsledky, jaké očekáváme.

Marian-Jean Marinescu (PPE), písemně. – (RO) Vítám výsledek zasedání Evropské rady, zejména důležité rozhodnutí podporovat ve spolupráci s MMF Řecko. Je to důležitý krok směrem k evropské solidaritě. Řecko není jediným státem v eurozóně, který čelí finančním problémům. Mnohem vhodnější než přímá podpora jsou strukturální reformy a obnovení makroekonomické stability přerozdělením rozpočtových výdajů na podporu udržitelného růstu. Evropská unie potřebuje novou, střednědobou strategickou vizi pro růst a rozvoj, kombinovanou s uvážlivým shromažďováním a přerozdělováním finančních zdrojů. Měli bychom začlenit dvě základní reformy – reformu SZP a reformu politiky soudržnosti, dvě rozpočtové položky, které snadno vstřebají velký objem zdrojů. Zvyšování zaměstnanosti, posilování konkurenceschopnosti a produktivity, to jsou spolu s vysoce produktivními investicemi do výzkumu a inovací hlavní opatření pro zastavení poklesu a nastartování udržitelného růstu, jež mají mezi cíli strategie Evropa 2020 prvovýznam.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), písemně. – (RO) Chtěl bych říci, že vítám skutečnost, že písemné rozpracování závěrů zasedání Evropské rady zmínilo velmi důležitou úlohu, kterou má politika soudržnosti a společná zemědělská politika v zajištění konkurenceschopnosti EU. Obzvláště společná zemědělská politika – téma, které je v současnosti předmětem vzrušených diskusí před plánovanou reformou v této oblasti – je věc, k níž je třeba přistupovat citlivě. Nejedná se jen o více než 12 milionů evropských zemědělců, ale také o spotřebitele, kteří po reformě, jíž se SZP vydala, očekávají konkrétní výsledky, které budou pozitivně ovlivňovat jejich životní podmínky a kvalitu konzumovaných potravin na straně jedné, ale i konkurenceschopnost evropského

zemědělství a potravinářského průmyslu na straně druhé. Evropská unie je povinna při provádění svých politik v budoucnu těmto nadějím, které občané vkládají do příští SZP, věnovat pozornost.

Rovana Plumb (S&D), písemně. – (RO) Strategie EU 2020 musí být založena na širší koordinaci hospodářských a environmentálních politik, jejichž cílem je vytvářet ekologicky účinný hospodářský růst a vyšší zaměstnanost. Přechod k čisté ekonomice, která bude vytvářet zelená pracovní místa, lze zajistit jen změnou ve výrobních, spotřebních a dopravních vzorcích, a bude to obnášet rozsáhlé investice z rozpočtových, soukromých i fiskálních zdrojů. Domnívám se, že tento přechod musí zahrnovat inteligentní, zelený proces, jemuž bude dána priorita na všech úrovních – místní, vnitrostátní a evropské – a cílem je zlepšit dobré životní podmínky všech občanů, aby Evropská unie mohla přijmout vedoucí úlohu ve stále více globalizovaném hospodářství.

Joanna Senyszyn (S&D), písemně. – (PL) Pro mne jako socialistu není strategie 2020, kterou přijala Evropská rada, přijatelná. Chybí v ní jasné vyjádření strategického cíle (boje proti chudobě) a neobsahuje opatření k dosažení tohoto cíle. Chudoba postihuje 80 milionů (20 %) Evropanů a 17 % má tak nízké příjmy, že jim to nestačí na pokrytí základních potřeb. Nejedná se jen o hospodářský problém, ale je to i otázka porušování lidských práv. Chudoba způsobuje poškození zdraví, omezený přístup ke vzdělání, dále bezdomovectví, diskriminaci a sociální vyloučení. Podle zprávy Evropské komise zveřejněné v roce 2008 každý pátý (19 %) Polák žije pod hranicí chudoby a v chudobě žije 26 % dětí (nejvyšší úroveň v rámci Unie).

Potřebujeme dlouhodobou strategii pro boj proti chudobě, jenž je nedílnou součástí politiky EU. Jak je to formulováno i v návrzích podaných mou politickou skupinou, měla by být tato strategie podporována reformou společné zemědělské politiky. Základem je zabezpečení potravin pro všechny občany EU s přihlédnutím ke všem aspektům (fyzická přístupnost a cenová dostupnost potravin, jež splňují vysoké zdravotní normy a normy jakosti). Strategie 2020 bude pro občany EU cenná, jen pokud do ní budou zahrnuty sociální cíle. Žádám tedy Komisi a Radu, aby: 1. uznaly boj proti chudobě za hlavní strategický cíl; 2. stanovily a přesně kvantifikovaly konkrétní cíle související se systematickým potíráním chudoby; 3. vypracovaly a přijaly (na červnové vrcholné schůzce) specifické ukazatele chudoby; 4. určily termíny pro realizaci samostatných dílčích cílů.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Ve dnech 25. a 26. března se v Evropské radě rozhodovalo o otázkách, které budou mít skutečně velký dopad na životy tisíců Evropanů, zejména v těch zemích, které zavedly euro. Dokonce i ve chvílích hospodářské krize, která se stává mnohem vážnějším problémem v zemích, jako je Řecko, se představitelé států a vlád eurozóny dohodli na tom, že by tato země měla obdržet finanční pomoc. Poskytnutím dvoustranných půjček v případě, že tato země nebude schopna vyřešit tyto problémy svých veřejných financí jinými prostředky, zejména zásahy Mezinárodního měnového fondu, projevíly tyto členské státy solidaritu s Řeckem a odhodlání posílit stabilitu společné měny. Kromě toho bude nutné, aby v příštích deseti letech nová strategie Evropa 2020 využila výsledků dosažených v předchozí Lisabonské strategii a ukázala veřejnosti hmatatelné výsledky, zejména významný pokrok v podpoře zaměstnanosti, bez dalšího odkládání strukturálních reforem. Je třeba, aby nedílnou součástí této strategie byla územní soudržnost, zároveň s dalšími klíčovými otázkami, například trvalým závazkem podporovat znalosti a inovace, udržitelným hospodářským pokrokem a sociálním začleněním. Svou podporu této strategii Evropská unie formalizovala a závazek členských států k ní musí být absolutní.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Vítám iniciativu EU, která během zasedání Evropské rady konaného ve dnech 25. a 26. března činí poprvé pevný závazek ke zvýšení energetické účinnosti ve výši 20 % do roku 2020 a rovněž potvrzuje svůj závazek snížit emise o 20 % oproti úrovním roku 1990. Největší výzva, které EU v současné době čelí, je dramatický nárůst nezaměstnanosti. V únoru se zvýšila míra nezaměstnanosti na 10 %, zatímco počet nezaměstnaných byl více 23 milionů, což značí nárůst o 3,1 milionu ve srovnání s únorem roku 2009. Tato krize tvrdě zasáhla, a postihla veřejný i soukromý sektor, vede k likvidaci tisíců evropských společností a miliony zaměstnanců kvůli ní přicházejí o zaměstnání. Pokles počtu zaměstnanců a společností má výrazný dopad na proces přidělování prostředků pro veřejné výdaje, stejně jako na kvalitu života evropských občanů. EU nicméně musí stanovit směr svých akcí pro rozvoj a poskytnout nezbytné finanční prostředky. Evropská unie musí investovat do vzdělávání, výzkumu a do ambiciózní, udržitelné průmyslové politiky, pokud si chce zachovat světovou konkurenceschopnost. EU musí jednoznačně investovat i do zdravotní péče, zemědělství a dopravy a do energetické infrastruktury. Vyzývám Komisi, aby předložila legislativní iniciativu pro vytvoření evropského fondu na rozvoj dopravní infrastruktury.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Dámy a pánové, poslední evropská vrcholná schůzka se pokusila o vytvoření nové strategie pro eurozónu a pro východisko z krize. Evropští čelní představitelé se

na ní dohodli, že je potřeba posílit hospodářskou politiku v Evropě definováním budoucích společných zásad a vytvořením systému včasného varování pro členské státy, které se potýkají s hospodářskými obtížemi. Důsledky světové finanční krize budou pro Evropu vhodnou příležitostí k tomu, aby zhodnotila svou vnitřní integraci a spolupráci. Teď je čas, kdy budeme moci využít nesporných přínosů evropské integrace k tomu, aby evropský projekt zaujal novou, vyšší úroveň. Vrcholná schůzka měla optimistický, slibný význam. Musíme však být opatrní, aby tento pokus vytvořit jinou hospodářskou strategii pro Evropu neskončil jako Lisabonská strategie, která měla Evropu přeměnit na nejdynamičtější znalostní ekonomiku, nicméně to byl obrovský neúspěch. Děkuji.

Iuliu Winkler (PPE), písemně. – (HU) Evropská unie se za půl roku přenesla od situace plné naděje až k téměř úplné rozpolcenosti. Před šesti měsíci posiloval vstup Lisabonské smlouvy v platnost optimismus a naději. Jen o půl roku později znamená pro EU krize v Řecku velmi dramatickou situaci. Přes zvyšující se počet alarmujících signálů každý čeká, i když to zní oře, na státní protekcionismus, který ho dokáže z krize vyprostit, ten však může mít zhoubné důsledky. Jsem přesvědčen, že členské státy, jež se v tuto chvíli nacházejí v obtížné situaci, nepotřebují, abychom byli cyniči. Situace Řecka není ojedinělá; EU bude v budoucnu muset čelit dalším obdobným šokům. Řešení spočívá v posílení solidarity EU, účinné koordinaci a dosažení silné hospodářské vlády. Jako zástupce Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a politik hájící zájmy rumunských Maďarů, který získal svůj mandát jako výraz politické solidarity, se domnívám, že jediné východisko z krize je solidarita mezi severními, jižními, západními a východními členskými státy – chci říci mezi námi všemi.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Situace řeckého hospodářství vyvolává bezpochyby mnoho emocí. Na tomto závažném stavu nese vinu jak hospodářská krize, tak zanedbání na straně aténské vlády. Jde v tomto případě o neprovedení závažných reforem a o výklad makroekonomických údajů, který byl příliš benevolentní a stal se příčinou toho, že se teď Řecko ocitá na pokraji bankrotu. Řecko bude pocítovat negativní dopady současného hospodářského kolapsu ještě dlouhou řadu let. Proto jsem navrhované formy podpory, kterou Rada hodlá Řecku poskytnout, studoval s velkým zájmem. Jsem rád, že se Řecko může o tuto pomoc opřít, je však třeba spojit tuto podporu s okamžitou a radikální reformou veřejných financí. Naše odpověď na tuto krizi v Řecku musí být jasným signálem ostatním členským státům, kde existují podobné problémy, že zásadní vnitřní reformy jsou skutečně nezbytné na cestě, která jim pomůže vymanit se z krize.

Zbigniew Ziobro (ECR), písemně. – (PL) Závěry ze zasedání Evropské rady ve dnech 25.–26. března 2010 obsahují rozhodnutí, které hovoří o záměru posílit koordinaci hospodářské politiky členských států prostřednictvím lepšího využívání nástrojů stanovených v článku 121 Smlouvy o fungování Evropské unie.

V důsledku hospodářské krize došlo zejména na jejím počátku k četným příkladům protekcionismu, což poměrně často vzbuzovalo pochybnosti stran zásad hospodářské soutěže v EU.

Zamezí pevnější koordinace hospodářských politik členských států a navrhované lepší využívání nástrojů stanovených článkem 121 Smlouvy o fungování Evropské unie opakování těchto postupů? Pokud ano, jak?

5. Termíny příštích zasedání: viz zápis

6. Přerušení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 17:10)